

ΑΦΙΕΡΩΜΑ:
Τριώδιο, πορεία συνάντησης!

ΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗ

ΔΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΟΣ • ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ-ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ 2014
Τ.Θ. 1308, Τ.Κ. 380 01 ΒΟΛΟΣ, ΤΗΛ.: 242 10 93502, 24210 93510, FAX: 24210 67903 ΚΩΔΙΚΟΣ: 2369

ΟΝΕΙΡΟ ΧΕΙΜΕΡΙΝΗΣ... ΠΡΟΕΔΡΙΑΣ!

Η ελετή προβλεπόταν λαμπρή. Όταν άρχισαν νά φτάνουν οι καλεσμένοι, τά πάντα ήταν έτοιμα. Δέν αναλαμβάνει δά και κάθε μέρα η Ελλάδα κοτζάμ προεδρία της Ευρωπαϊκής Ένωσης! Οι προκαθορισμένες θέσεις στο αίθριο του Ζαπείου, όπου ήταν τοποθετημένο τό μεγάλο τραπέζι της πρώτης συνεδρίασης, συμπληρώθηκαν. Η πρώτη συζήτηση, ανάμεσα στην Έλληνική προεδρία και τό κολλέγιο των επιτρόπων ξεκίνησε. Ο πρωθυπουργός, στην κεντρική θέση, καλωσόρισε ως πρόεδρος τούς επισήμους και κήρυξε την έναρξη των εργασιών.

Όμως εκεί, στο περιστύλιο, τό μάτι του έπιασε κάτι περίεργες σκιές νά τριγυρνάνε. Μιά από αυτές τόν πλησίασε. Στο φως, είδε μία μορφή καλόγερου, μέ ράσο παλιό κι έναν καλογεριστικό σκούφο.

«Ποιός είς' έσύ;», τόν ρώτησε.

«Κοσμά μέ λένε, κι έζησα δύσκολα χρόνια, γυρνώντας τί μισή Ελλάδα γιά νά κρατήσω τούς ραγιάδες όρθιους».

«Έ, και τί θέλεις;», ξαναρώτησε εκείνος.

«Ένα Σταυρό, πρωθυπουργέ μου, κάνε ένα Σταυρό πριν ξεκινήσετε. Ένας Σταυρός στήριξε ψυχές σε δύσκολους καιρούς, τό ίδιο θα κάνει και τώρα».

Χωρίς καλά - καλά νά καταλάβει, ό πρωθυπουργός σταυροκοπήθηκε. Έμειναν άφωνοι οί επιτροπικοί και κοίταζαν μέ άπορία ό ένας τόν άλλον. Γρήγορα όμως συγκεντρώθηκαν στην ήμερησία διάταξη.

Θέμα πρώτο: Η συμμετοχή των πολιτών στην λήψη αποφά-

σεων, ανακοίνωσε ό πρόεδρος.

Μιά δεύτερη σκιά πετάχτηκε τότε από τό περιστύλιο. Φορούσε άρχαία χλαμύδα και κράνος πολεμικό.

«Θύμισέ τους, θύμισέ τους, πρωθυπουργέ μου, πώς αν σήμερα βρίσκονται εδώ και μιλάνε γιά δημοκρατία, είναι γιατί πριν 2.500 χρόνια, πεντακόσια μέτρα από δω, τό πολίτευμα, πού σφράγισε τόν Δυτικό πολιτισμό, "διά τό μή ές όλίγους άλλ' ές πλείονας οικείν, δημοκρατία κέκληται"».

Μόλις πού πρόλαβε νά ψελλίσει τό όνομα του Περικλή ό Έλληνας πρωθυπουργός, πριν κλείσει η πρώτη συζήτηση και ανακοινώσει τό δεύτερο θέμα:

«Ρατσισμός, βία και ξενοφοβία».

Έδω η συζήτηση άναψε. Μπέρδεμα ανάμεσα στην ανάγκη νά διασφαλιστεί η ποιότητα ζωής των Ευρωπαίων πολιτών και στο φόβο απέναντι στην εισβολή των σαπιοκάραβων μέ τούς εξεθλιωμένους.

Μιά φωνή, από εκεί, από την Πνύκα, γέμισε τό αίθριο μέ γαλήνη:

«Άνδρες Ευρωπαίοι, ούκ ένι Ιουδαίος ούδέ Έλληνα, ούκ ένι δοϋλος ούδέ έλεύθερος, ούκ ένι άρσεν και θήλυ. πάντες γάρ ύμεις είς έστε έν Χριστώ Ίησοϋ».

Όταν έσβησε η φωνή, σιωπηλά στράφηκαν όλοι ξανά στά ντισιέ τους. Στο νούμερο τρία αναγραφόταν ό τίτλος:

«Άλληλεγγύη μεταξύ των Ευρωπαϊκών λαών».

Ένας φουσταναλάς, μέ ένα ταμπουρά

ΟΝΕΙΡΟ ΧΕΙΜΕΡΙΝΗΣ ΠΡΟΕΔΡΙΑΣ!

Συνέχεια από τή σελ. 1.

στό χέρι, πλησίασε τόν πρωθυπουργό από πίσω και τοῦ ψιθύρισε:
Θύμισέ τους, πρωθυπουργέ μου, πώς τούτη τήν πατρίδα πού τί λέμε Εὐρώπη, τήν ἔχομεν ὅλοι μαζί, καί σοφοί κι ἀμαθεῖς, καί πλούσιοι καί φτωχοί, καί πολιτικοί καί στρατιωτικοί, καί οἱ πλέον μικρότεροι ἄνθρωποι. Ὅσοι ἀγωνιστήκαμεν, ἀναλόγως ὁ καθείς, ἔχομεν νά ζήσομεν ἐδῶ. Τό λοιπόν δουλέψαμεν ὅλοι μαζί νά τί φυλάμε κι ὅλοι μαζί, καί νά μή λέγει οὔτε ὁ δυνατός ἐγώ, οὔτε ὁ ἀδύνατος. Ξέρετε πότε νά λέγει ὁ καθείς ἐγώ; Ὅταν ἀγωνιστεῖ ἄλλος του καί φκιάσει ἢ καλάσει, νά λέγει ἐγώ. Ὅταν ὅμως ἀγωνίζονται πολλοί καί φκιάνουν, τότε νά λέμε ἐμεῖς. Εἴμαστε στό ἐμεῖς κι ὄχι στό ἐγώ ἔτσι, πέστους, μοῦ τά 'πε ὁ στρατηγός Μακρυγιάννης.
«Τί σᾶς εἶπε, τί σᾶς εἶπε, κ. πρόεδρε;», ἄρχισαν νά ρωτοῦν οἱ παριστάμενοι.
«Στό ΕΜΕΙΣ, πάντα στό ΕΜΕΙΣ νά λέμε, ὅλοι μαζί γιά ὅλους», ψιθύρισε ὁ Πρωθυπουργός καί ἀποφάσισε νά συνεχίσει:
«Θέμα τέταρτο: Ἡ διαφθορά.»
Μιά ἀμήχανη σιωπή ἀπλώθηκε στό τραπέζι. Δειλές προτάσεις ἄρχισαν νά διατυπώνονται, γιά μισθούς μεγάλους, ὥστε νά μειώνονται οἱ κίνδυνοι δολοπλοκίας ἀπό μέρους τῶν ἀξιωματούχων καί τῶν

πολιτικῶν. Λίγοι ὅμως πρόσεξαν, πώς μία περίεργη μορφή, μέ ρεντιγκότα καί ἡμίψηλο τοῦ 1800 εἶχε πάρει θέση στό τραπέζι. Ὁ Πρόεδρος ξαφνιάστηκε:

- Ἐσεῖς κύριε, ...μέ συγχωρεῖτε, δέν συγκρατῶ τό ὄνομά σας».

«Ἰωάννης Καποδίστριας, κυβερνήτης».

«...ναί, κύριε Καποδίστρια. Λοιπόν... μέ τί μισθό θά εἶστε εὐχαριστημένος;», τόν ρώτησε ὁ πρόεδρος.

«...ἐφ' ὅσον τά ἰδιαίτερα εἰσοδήματά μου ἀρκοῦν διά νά ζήσω, ἀρνοῦμαι νά ἐγγίσω μέχρι καί τοῦ ὀβλοῦ τά δημόσια χρήματα, ἐνῶ εὐρισκόμεθα εἰς τό μέσον ἐρειπίων καί τῶν ἀνθρώπων βυθισμένων εἰς ἐσχάτην πενίαν», ἀπάντησε ἐκεῖνος.

Τήν ὥρα τῆς συνέντευξης τύπου, οἱ ἐρωτήσεις βροχή:

«κ. Πρωθυπουργέ, τί ἰδιαίτερο ἔχει νά προσφέρει στή Εὐρωπαϊκή ὀλοκλήρωση ἡ Ἑλληνική προεδρία;»

Τά μάτια τοῦ Ἑλλήνα πρωθυπουργοῦ πλανήθηκαν στίς σκοτεινές στοές τοῦ περιστύλιου τοῦ Ζαπείου. Κανείς! Ἐρημιά!

«Τίποτε τό ἰδιαίτερο», ἀπάντησε. «Ἴσως... στήν ἐπόμενη προεδρία μας. Πρός τό παρόν... ἀνήκομεν εἰς τήν Δύσιν».

† Ο ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΟΣ ΙΓΝΑΤΙΟΣ

Συνέχεια στή σελ. 16.

Βιβλιοπαρουσίαση

ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΣ

ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΑΘΗΝΩΝ ΚΑΙ ΠΑΣΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΣ ΗΓΕΤΗΣ

Σωτηρίου Ἰ. Μπαλατσούκα

Πρόκειται γιά τό πρῶτο βιβλίο πού ἀσχολεῖται μέ τήν πνευματική διάσταση τῆς μεγάλης προσωπικότητας τοῦ ἀειμνήστου Ἀρχιεπισκόπου Χριστοδούλου, δοσμένη μέ ἐπισημονικά ἄρτιο τρόπο καί ἀνεπιπέδευτη γλώσσα, γεγονός πού καλύπτει ἕνα μεγάλο κενό στίς μέχρι σήμερα βιογραφικές καταγραφές τοῦ ἀειμνήστου Πρωθιεράρχου. Συγγραφέας του ὁ Ἀναπληρωτής Καθηγητής τῆς Ἀνωτάτης Ἐκκλ/κῆς Ἀκαδημίας Θεσσαλονίκης κ. Σωτήριος Μπαλατσούκας, ἐπί σειρά ἐτῶν σημαῖνον στέλεχος τοῦ Ἰδιαίτερου Γραφείου τοῦ Ἀρχιεπισκόπου καί διαχειριστής τῆς ὑπηρεσιακῆς του ἀλληλογραφίας.

Ὁ συγγραφέας, ἐγνωσμένου Ἐκκλησιαστικοῦ ἤθους, προσεγγίζει τόν Μακαριστό Χριστόδουλο μέ βαθύ σεβασμό καί ἀπειρη εὐγνωμοσύνη, ἀρνούμενος τόν πειρασμό τοῦ ἀνούσιου συναισθηματισμοῦ. Ρίχνει φῶς στά πρῶτα βήματα τοῦ πρόσφυγα Ἀρχιεπισκόπου στήν Ξάνθη καί στήν Ἀθήνα, ἀλλά καί στίς ἀπαρχές τοῦ Μοναχικοῦ του βίου στά ἁγιασμένα Μετέωρα. Σκιαγραφεῖ, σέ ἀδρές γραμμές, τήν 24χρονη διακονία του στή Μητρόπολη Δημητριάδος καί ρίχνει τό βάρος του στήν 10ετῆ Ἀρχιεπισκοπική του πορεία. Δέν περιορίζεται μόνο στά φαινόμενα, στό ἔργο πού εἶναι ἤδη γνωστό καί καταγεγραμμένο, ἀλλά ἀναδεικνύει τά ἰδιαίτερα στοιχεῖα τοῦ προσώπου του, πού διακρίνονται γιά τό πνευματικό τους περιεχόμενο. Κατά τόν συγγραφέα, ἀλλά καί ὅσους τόν ζήσαμε ἐκ τοῦ σύνεγγυς καί τόν διακονήσαμε, ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Χριστόδουλος ἦταν φίλεργος, ἀγαπητικός καί συγχωρητικός, δεινός ἱεροκήρυκας καί ὁμιλητής, εὐγενής, φιλόξενος καί ἐπικοινωνιακός, παραδοσιακός, φιλακόλουθος καί ἄριστος λειτουργός, ἡγέτης καί ἀγωνιστής δυναμικός, ἐπίκαιρος καί πρωτοποριακός, πιστός καί εὐνώμων. Ὅλα τα παραπάνω χαρακτηριστικά εἶναι βγαλμένα μέσα

ἀπό τήν ἔρευνα τοῦ συγγραφέα στίς πηγές, κυρίως, ὅμως, ἀπό τίς προσωπικές του ἐμπειρίες στά δέκα χρόνια τῆς στενῆς τους συνεργασίας.

Ὁ συγγραφέας, στό 2ο κεφάλαιο τοῦ βιβλίου, καταγράφει τίς πνευματικές ὑποθήκες τοῦ ἀξέχαστου Ἀρχιεπισκόπου, ὅσον ἀφορᾶ στόν Ὁρθόδοξο Μοναχισμό, στούς Ἁγίους, στήν Ὁρθόδοξη πίστη, στόν σεβασμό στό Οἰκουμενικό Πατριαρχεῖο, στό κάθε ἀνθρώπινο πρόσωπο, στή νεολαία, στήν πατρίδα, στόν Ἑλληνορθόδοξο πολιτισμό, στήν ἀντίσταση κατά τῆς παγκοσμιοποίησης, στό φυσικό περιβάλλον καί σέ σύγχρονα βιοηθικά ζητήματα. Φωτίζει, ὅμως, καί τόν πνευματικό καί βαθιά ἐσωτερικό τρόπο μέ τόν ὁποῖο ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Χριστόδουλος πέρασε ἀπό τό καμίνι τοῦ πόνου καί ἔφθασε στό θάνατο.

Θεωροῦμε πολύ σημαντική τήν παράθεση τῶν πνευματικῶν του νοηθειῶν ἐπί ποικίλων θεμάτων, ὅσο καί τήν δημοσίευση αὐθεντικῶν ἐπιστολικῶν του κειμένων, μέσα ἀπό τά ὁποῖα, ἐπίσης, ἀποκαλύπτεται τό πνευματικό βάθος τοῦ Ἀρχιεπισκόπου τῆς καρδιάς μας. Στό τέλος δημοσιεύεται πρωτότυπο φωτογραφικό ὑλικό πού διασώζει πολύ σημαντικές στιγμές ἀπό τά παιδικά του χρόνια μέχρι τήν δύση τοῦ βίου του.

Συσπίνουμε ἀνεπιφύλακτα σέ ὅσους δέ λησμονοῦν τήν ἀξεπέραστη προσωπικότητα τοῦ ἀειμνήστου Χριστοδούλου καί ὑπῆρξαν ἀπλῶς κοινωνοί τῆς ἀνυπέρβλητης Ἐκκλησιαστικῆς καί Ἐθνικῆς προσφοράς του, νά μελετήσουν τό ἔργο τοῦ κ. Μπαλατσούκα. Εἶναι σίγουρο ὅτι θά ἀναλάβουν τίς ἀπαραίτητες ἐκείνες δυνάμεις γιά ν' ἀντεπεξέλθουν στόν μεγαλύτερο πειρασμό τῆς ἐποχῆς μας: στό ἔλλειμμα κάθε εἴδους ἡγεσίας, πού ὀδήγησε στήν ἔκπτωση καί στήν παρακμή.

Ἀρχιμ. ΕΠΙΦΑΝΙΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ

Τό βιβλίο κυκλοφορεῖ στό βιβλιοπωλεῖο τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Δημητριάδος "ΛΥΧΝΟΣ" καί σέ ὅλα τά χριστιανικά βιβλιοπωλεῖα.

Φαρισαϊσμός, ἦτοι «ὁ θρίαμβος τῆς θρησκείας»

ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΠΡΕΣΒΥΤΕΡΟΥ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΚΑΤΟΥΝΗ, ΔΙΕΥΘΥΝΤΟΥ ΤΗΣ ΣΧΟΛΗΣ ΑΓΙΟΓΡΑΦΙΑΣ «ΔΙΑ ΧΕΙΡΟΣ»

Μέ την περικοπή του Τελώνου και του Φαρισαίου προσδιορίζουμε οί πιστοί τη σχέση με τον αληθινό Θεό και την ξεχωρίζουμε από τη σχέση μ' έναν ψεύτικο «θεό», κατασκευασμένο από μᾶς. Έναν τέτοιο ανύπαρκτο «θεό» πῆγε να λατρεύσει στο Ναό ὁ Φαρισαῖος τῆς παραβολῆς. Ένα «θεό» κομμένο και ραμμένο στα δικά του μέτρα και ὑπάκουο ὑπρέτη του δικού του ἐγωισμοῦ. Όταν ἡ φυσική ἀνάγκη τῆς ψυχῆς νά προσεγγίσει τὸ «θεῖο» δημιουργεῖ θεότητες, τότε ἔχουμε τὴ θρησκεία. Μόνο πού αὐτές οἱ θεότητες εἶναι ἀνθρώπινα κατασκευάσματα καὶ εἴδωλα. Αὐτὸ συμβαίνει με τὸν φαρισαϊσμό.

Ὁ φαρισαϊσμός διαφέρει ἀπὸ τὴν ὑποκρισία. Ὁ ὑποκριτής εἶναι ἀνίθικος καὶ παρουσιάζεται ὡς ἠθικός, εἶναι ψεύτης καὶ παρουσιάζεται ὡς ἀληθινός, εἶναι κάτι καὶ παρουσιάζεται ὡς κάτι ἄλλο. Ἐν τούτοις ὅμως πιστεύει στὸν ἀληθινὸ Θεό. Ἔτσι ὑπάρχει ἐλπίδα σωτηρίας, ὅταν μετανοήσει. Στὸ φαρισαϊσμό συμβαίνει κάτι πολὺ χειρότερο. Ἔχουμε τὴ θεοποίηση τοῦ ἐγωισμοῦ. Ὁ ἄνθρωπος πιστεύει μόνο στὸν ἑαυτό του. Δέν λατρεύει τὸ Θεό, ἀλλὰ τὸν ἀπορρίπτει! Σέ ἀντικατάσταση δημιουργεῖ ἕναν καινούργιο δικό του «θεό». Καλεῖ λοιπὸν αὐτὸν τὸν καινούργιο «θεό» νά λατρεύσει καὶ νά προσκυνήσει τὸν ἄνθρωπο. Ἡ ὑπεροψία του γκρεμίζει τὴν παρουσία τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ καὶ μετατρέπει τὴν πίστη καὶ τὸ βίωμα τῆς χάριτος σέ θρησκεία. Στὸν φαρισαϊσμό ὁ ἄνθρωπος φτάνει σπὴν ὕβρη. Καθαίρει τὸ Θεό καὶ θεοποιεῖ τὸν ἑαυτό του. Δέν εἶναι ὅπως οἱ ἄλλοι ἄνθρωποι, διότι αὐτὸς εἶναι τὸ κάτι ἄλλο. Δέν εἶναι ἀμαρτωλὸς καὶ κρυφά ἀνίθικος ὅπως ὁ ὑποκριτής. Δέν χρειάζεται νά φορέσει προσωπεῖο καὶ μάσκα, γιὰ νά προσποιηθεῖ κάτι ψεύτικο. Εἶναι ἀληθινὰ ἐνάρετος, ἐλεήμων καὶ νηστευτής. Τὸ μόνο στοιχεῖο πού τοῦ λείπει εἶναι ἡ ταπείνωση. Ἔχει χάσει τὴν ταπείνωσή του ἀνεπαίσθητα, σιωπηλά, χωρὶς καὶ ὁ ἴδιος νά τὸ καταλάβει. Ἐγκλωβίστηκε στὸν ἐγωισμό τῆς εὐσεβείας ἀθόρυβα καὶ ἴσως μετὰ ἀπὸ πολλὰ χρόνια πνευματικῆς ἀγῶνας. Ἀντικατέστησε τὸ Θεό με τὴ θρησκεία ὕστερα ἀπὸ μεγάλο διάστημα μέσα σπὴν Ἐκκλησία. Ναυάγησε μέσα στὸ λιμάνι καὶ ἀσθένησε μέσα στὸ νοσοκομεῖο. Βρῆκε τὸν Ἰατρό ἀλλὰ ἔχασε τὸ φάρμακο. Ὁ ἀληθινὸς Θεὸς εἶναι ἄβηλος γιὰ ὅποιον ἐγκλωβίστηκε στὸν φαρισαϊσμό, διότι ὁ Θεὸς θέλει τὸν ἄνθρωπο ἀληθινὸ, ἀπλό καὶ ταπεινὸ. Τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ ξεβολεύει τὸν ἄνθρωπο πού καλλιεργεῖ ἕναν μυστικὸ ἐγωισμό ἀκόμη καὶ μέσα στὶς πράξεις τῆς εὐλαβείας.

Ὁ φαρισαϊσμός εἶναι ἀσθένεια τῶν εὐσεβῶν. Ὁ ἀσεβὴς καὶ ἀπι-

στος δέν κινδυνεύει. Εἶναι λάθος νά νομίζει ὁ πιστὸς πὸς ὅσο πλησιάζει στὸ Θεό τόσο αὐξάνεται ἡ ἀξία του ἔναντι τῶν ἄλλων ἀνθρώπων. Εἶναι λάθος ἐπίσης νά νομίζει πὸς θά προσεγγίσει τὸ Θεὸ με «ἀξιοπρέπεια»! Ὅποιος φυλάσσει τὴν ἀξιοπρέπεία του δέν ἔχει ἀνάγκη ἀπὸ Θεό. Ὁ φαρισαϊσμός στηρίζεται σέ μία μεγάλη ἀνασφάλεια. Ὅταν φοβᾶται ὁ ἄνθρωπος νά παραδεχθεῖ τὴν ἀναξιοποίησή του, τότε χτίζει τὸ φαρισαϊσμό. Ὅταν φοβᾶται νά ἀποδεχθεῖ τὴν ἀναπηρία του, τότε ἀρπάζει τὰ σάπια δεκανίκια τοῦ ἐγωισμοῦ.

Ὁ Θεὸς μᾶς θέλει κοντὰ Του «ξυπόλητους». Σέ καθ' ἕναν πού

ἐπιθυμεῖ νά Τὸν γνωρίσει ἀληθινὰ τοῦ λέει: «μὴ ἐγγίσης ὧδε. λύσαι τὸ ὑπόδημα ἐκ τῶν ποδῶν σου ὁ γὰρ τόπος, ἐν ᾧ σύ ἕστηκας, γῆ ἁγία ἐστίν», ὅπως εἶπε στὸν Μωσῆ μπροστὰ σπὴ φλεγόμενη βᾶτο. Ὁ Φαρισαῖος ἔχασε τὸ Θεό, ὅχι ἐπειδὴ τοῦ ἔλειπε ἡ ἀρετὴ, ἀλλὰ ἐπειδὴ τοῦ ἔλειπε ἡ ταπείνωση. Ἀρνήθηκε νά λύσει τὰ «ὑποδήματά» του μπροστὰ στὸ μεγαλεῖο τοῦ Θεοῦ, γιὰ τὸ δικό του μεγαλεῖο τὸ ἔβλεπε σάν πὸ σημαντικό ἀπὸ κάθε τι ἄλλο.

Μέσα στὸ φαρισαϊσμό ὁ ἄνθρωπος, ἐκτὸς ἀπὸ τὸ Θεό, κάνει τὸ συνάνθρωπό του ἀλλὰ καὶ τὸν ἑαυτό του. Μέσα σπὴν ψευδαἰσθήση τῆς ἀρετῆς του ἀναπτύσσει μία δαιμονικὴ ὑπεροψία πού τὸν κάνει ἀντιπαθητικὸ στους ἄλλους καὶ τοῦ κλείνει τὴν προοπτικὴ τῆς αὐτογνωσίας. Κρίνει, δικάζει, προσβάλλει, ἀπορρίπτει, χλευάζει, πληγώνει, προσωποληπτει, περιαιτολογεῖ, κομπορημονεῖ καὶ αὐτοδικαιώνεται. Ὁ ἐγωισμὸς φουσκώνει τόσο πολὺ σπὴν καρδιά του, ὥστε διώχνει ὅλους τοὺς ἄλλους ἔξω. Ἀφοῦ κάνει τοὺς διπλανοὺς του, κάνει καὶ τὸ Θεό του.

Ὅταν μέσα του χωροῦν μόνον τὰ δικά του κατορθώματα καὶ ὁ ἐγωισμὸς του, δέ γίνεται νά χωρέσει καὶ ὁ Θεός. Ἡ ἀγνοία τοῦ Θεοῦ καὶ τοῦ συνανθρώπου τὸν ὀδηγεῖ καὶ σπὴν ἀγνοία τοῦ ἑαυτοῦ του. Ἔτσι καταντᾶ ἕνας γελοῖος αὐτοδιαφημιζόμενος θίασος, ἕνας παλιάντσος, πού με τὰ καμώματα καὶ τοὺς θεατρνισμοὺς του δυσφημίζει τὸ Εὐαγγέλιο καὶ τὴν Ἐκκλησία. Γίνεται ἕνα ζωντανὸ ἐμπόδιο σωτηρίας.

Ἡ μόνη διαφυγὴ ἀπὸ τὴν κατάσταση τοῦ φαρισαϊσμοῦ εἶναι ἡ ἀληθινὴ ταπείνωση. Ν' ἀποφεύγει ὁ πιστὸς νά ὀμιλεῖ γιὰ τὸν ἑαυτό του γενικῶς καὶ μάλιστα νά ὑψηγορεῖ. Μὲ ταπείνωση ν' ἀνοίγει ἀγαπητικὰ τὴν καρδιά του στους ἄλλους, χωρὶς διακρίσεις. Ἡ ταπεινὴ του ἀγάπη θά μαγνητίσει τὴν εὐλογία καὶ τὴν χάρη τοῦ Θεοῦ, διότι «πᾶς ὁ ὑψὼν ἑαυτὸν ταπεινωθήσεται, ὁ δὲ ταπεινὼν ἑαυτὸν ὑψωθήσεται» καὶ ὁ Θεός «ταπεινοῖς δίδωσι χάριν».

Ἐπιστροφή, ἐπιστροφή, ἐπιστροφή!

ΤΟΥ ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΟΥ ΜΑΞΙΜΟΥ ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ, ΓΕΝΙΚΟΥ ΑΡΧΙΕΡΑΤΙΚΟΥ ΕΠΙΤΡΟΠΟΥ

Ποιός μου μιλά; Ποιά είναι ή φωνή που ακούγεται μέσα μου; Νά ἐπιστρέψω πίσω; Ἐκεί από όπου ἔφυγα; Μά πῶς είναι δυνατόν;

Δέν ἄντεχα ἄλλο. Ἦθελα νά νιώσω Ἐλεύθερος. Πνιγόμενα, δέν ἄντεχα. Ζήτησα ὅ,τι μου ἀνῆκε από τήν περιουσία μου καί ἔφυγα. Πέρασα, ὅμως, πολλά καί τώρα κάποια φωνή μέσα μου, λέει ἐπιστροφή! Ὅσο εἶχα χρήματα ὅλοι μου ἔκαναν παρέα, ἦταν φίλοι μου. Μαζί διασκεδάσαμε, μαζί περνούσαμε τίς ἡμέρες χωρίς νά μᾶς νοιάζει τίποτα. Εἶχα μία περιουσία. Ἦταν δικιά μου καί τήν ἔκανα ὅ,τι ἤθελα. Ἦμουν ὁ ἀφέντης. Ἐγώ εἶχα τόν πρῶτο λόγο. Ὅ,τι ἤθελα τό ἔκανα δικό μου.

Τώρα ὅμως εἶμαι μόνος. Μόνος χωρίς τίποτα από τήν περιουσία μου. Τά ξόδεψα ὅλα. Κάτι ἔπρεπε νά μάθω γιά νά ζήσω. Ἔτσι βόσκω γουρούνια. Τά χρήματα, ὅμως, πού παίρνω δέν φτάνουν γιά νά χορτάσω τήν πείνα μου καί ἔτσι τρώω από τό φαγητό τῶν γουρουνιῶν. Γιά φαντάσου, ποιός; Ἐγώ πού ἦμουν ἀφεντικό, τώρα ἔγινα δούλος. Ποιός; Ἐγώ πού εἶχα περιουσία, τώρα φτωχός καί ἀπένταρος. Ποιός; Ἐγώ πού ὅλοι μέ εἶχαν φίλο καί ἤθελαν νά εἶναι μαζί μου. Τώρα μόνος. Μόνος μέ τά γουρούνια γιά συντροφιά. Μά νά. Καί πάλι ἀκούω αὐτή τή φωνή νά μου λέει: Ἐπιστροφή. Νά κάνω τή μεγάλη σττροφή. Πρός τά πού νά πάω; Εἶναι δυνατόν νά μέ δεχτεῖ ὁ πατέρας μου; Ἀλίμονο, τόσο πού τόν ἔχω πληγώσει.

Ἐπιστροφή! Τί νά ἀπαντήσω; Ἐάν πῶ ὄχι, γνωρίζω ποιό εἶναι τό τέλος μου. Θάνατος! Νά πῶ ναί; Σέ ποιόν; Σ' αὐτόν πού μου μιλάει; Ποιός εἶναι; Δέν τόν ξέρω. Πρῶτη φορά τόν ἀκούω, δέν γνωρίζω αὐτή τή φωνή.

Ἐπιστροφή! Ἐλα εἶμαι ὁ ἑαυτός σου. Μήπως τώρα μέ ἀναγνωρίζεις; Τόσα χρόνια μέ εἶχες ξεχάσει. Δέν μου μιλοῦσες. Πίστευες ὅτι εἶχα πεθάνει μέ τόσα πού ἔκανες ἐναντίον μου. Μά εἶμαι ἐδῶ. Τόσα χρόνια μέ κουβαλᾶς μαζί σου. Ποτέ δέν μέ ἄφησες νά σοῦ μιλήσω. Πάντα βιαζόσουν νά κάνεις αὐτό πού ἐσύ ἤθελες. Ποτέ δέν μέ ρώτησες ποιό εἶναι τό σωστό. Δέν ἤθελες νά μέ ξέρεις, ἀλλά ἐγώ ἦμουν μαζί σου, δίπλα σου, πάνω από κάθε στιγμή τῆς ζωῆς σου.

Τώρα ἔμεινες μόνος. Γι' αὐτό μπορεῖς νά μέ ἀκούσεις. Γιατί δέν ἔχεις τίποτα νά σέ βαραίνει καί εἶσαι μόνος. Τώρα εἶναι ή στιγμή νά πάρεις τήν ἀπόφαση. Τή σωστή ἀπόφαση ἀφοῦ γύρισες σέ μένα, στόν ἑαυτό σου. Τώρα γνωρίζεις ποιός εἶσαι.

Ἐπιστροφή! Ὅχι στά ἴδια, ὄχι σέ αὐτό πού ἤσουν. Ὅχι στό πλοῦτη τοῦ πατέρα σου. Ἀλλά ἐπιστροφή στήν ἀγάπη. Στήν ἀγκαλιά τοῦ Πατέρα. Στήν ταπεινή ἀγάπη. Στήν καρδιά πού πυρακτώνεται ἀπό ἀγάπη. Ἐπιστροφή. Δηλαδή ἀγάπη. Τή Θεϊκή ἀγάπη πού ξέρει νά ξαναδημιουργεῖ τόν πεσμένο ἄνθρωπο. Τόν ἄνθρωπο τῆς φθορᾶς καί τῆς ἁμαρτίας. Ἐπιστροφή, δηλαδή Ἀνάσταση. Τήν κατάργη-

ση τοῦ θανάτου καί τήν ἀπόκτηση τῆς αἰώνιου ζωῆς. Ἐπιστροφή, δηλαδή ἐλευθερία. Τήν πραγματική ἐλευθερία πού πλημμυρίζει τόν ἄνθρωπο ἀπό Ἅγιο Πνεῦμα.

Γιά νά κάνεις πράξη στή ζωή σου κατά τήν ἐπιστροφή, πρέπει νά ἐπιστρέψεις πρῶτα στόν ἑαυτό σου. Στή συνείδησή σου. Στό βάθος τῆς καρδιάς σου. Γιά νά δεῖς ποιός πραγματικά εἶσαι. Νά ταπεινωθεῖς. Νά κλάψεις. Νά μετανοήσεις. Στή ζωή μας ἔχουμε φίλους, ἄνθρωπους πού μᾶς ἀγαποῦν, πού μᾶς στηρίζουν, πού μᾶς βοηθοῦν στίς δύσκολες στιγμές μας. Ἀλλά ἔρχεται πάντοτε ή στιγμή τῆς μοναξιάς. Ἴσως λίγο πρῖν τό θάνατο. Αὐτή εἶναι ή ἔσχατη στιγμή γιά νά βρεῖς τόν ἑαυτό σου. Γιά νά γυρίσεις πίσω σε σένα. Ὅμως, μήν περιμένεις τήν τελευταία στιγμή. Γιατί μπορεῖ νά μήν προλάβεις, ὅπως πρόλαβε ὁ αἰώνιος Υἱός καί νά φύγεις ἀπό τή ζωή χωρίς νά ἔχεις συναντηθεῖ μέ τόν Θεό. Γιατί αὐτός πού ἐπιστρέφει στόν ἑαυτό του, τόν Θεό γνωρίζει. Τόν Θεό συναντᾶ. Ἀφοῦ Τοῦ ἔχει μοιάσει, καί εἰκόνα καί καθ' ὁμοίωση.

Ἐπιστροφή στόν Θεό Πατέρα. Τό δρόμο τόν βρίσκει ὁ καθένας μόνος του, μέσα ἀπό τόν ἴδιο του τόν ἑαυτό. Ἐνας εἶναι αὐτός πού ὁδηγεῖ στό πατρικό σπίτι τοῦ Θεοῦ. Αὐτός πού πῆρε ὁ Ἄσπυτος υἱός. Ὅμως, ὑπάρχουν πολλοί τρόποι πού καλοῦμαστε νά ἐπιλέξουμε.

Καλοῦμαστε νά ἐπιλέξουμε ἐλεύθερα.

Ναί, θά ἐπιστρέψω.

Ναί, θά Σέ ἀκούσω.

Ναί, θά γυρίσω πίσω.

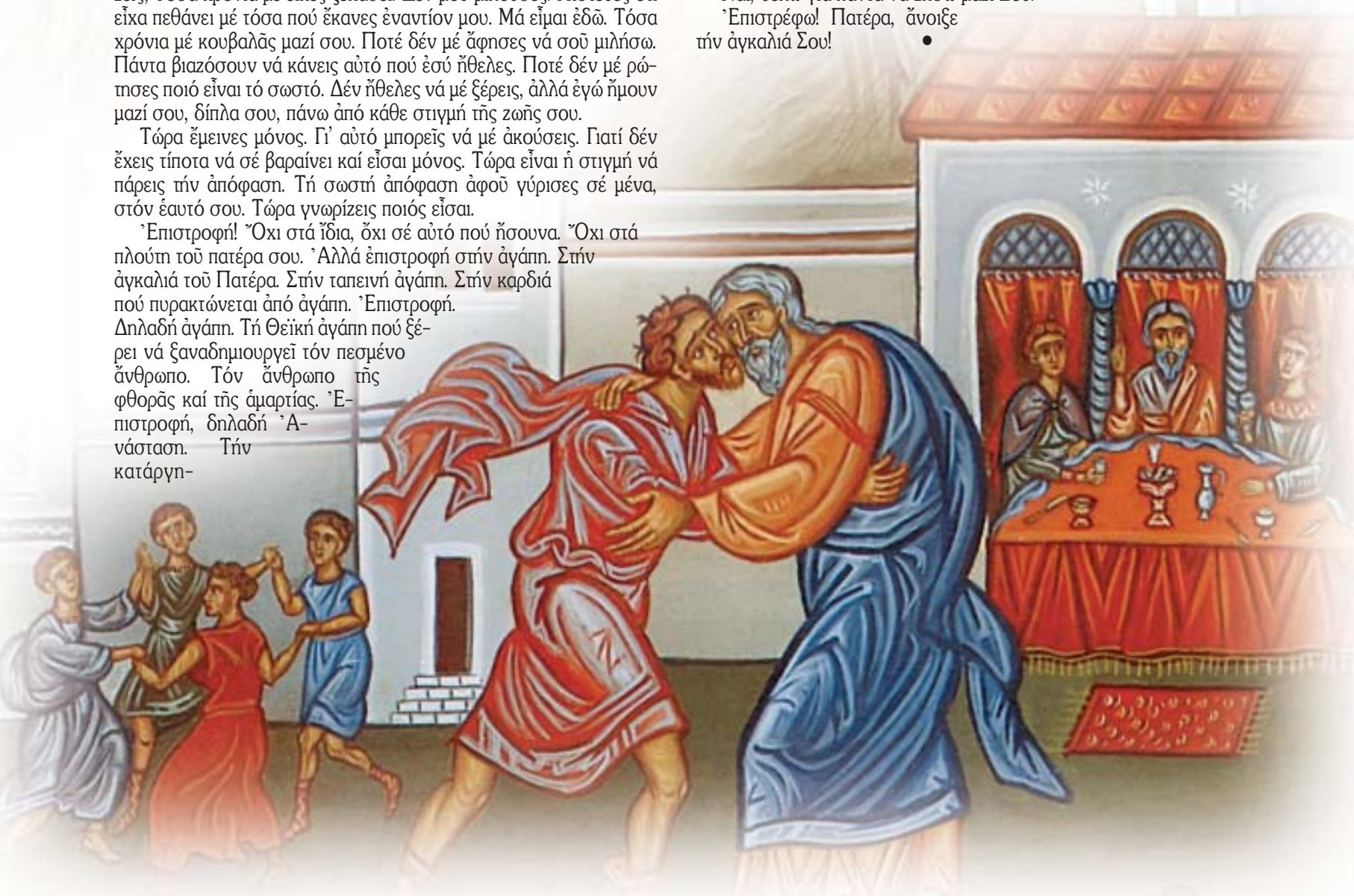
Ναί, θά γονατίσω μπροστά στόν Πατέρα.

Ναί, θά πῶ ἦμαρτον στόν οὐρανό, ἐνώπιόν Σου.

Ναί, κάνε με μαθητή Σου.

Ναί, θέλω γιά πάντα νά ζήσω μαζί Σου.

Ἐπιστρέφω! Πατέρα, ἄνοιξε τήν ἀγκαλιά Σου!

«Όσο συμμετέχουμε στα παθήματα του Χριστού...»

ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΠΡΕΣΒΥΤΕΡΟΥ ΧΑΡΙΛΑΟΥ ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ, ΓΡΑΜΜΑΤΕΩΣ Ι.Μ. ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΟΣ

Μέ την είσοδό μας στο Τριώδιο, στις δύο πρώτες Κυριακές είδαμε το Θεό να δικαιώνει την ταπεινή προσευχή του άμαρτωλού τελώνη ή σαν στοργικός Πατέρας να αποδέχεται την σωτήρια επιστροφή του άσωτου παιδιού Του. Στην ευαγγελική περικοπή της Κρίσεως αυτό το σκηνικό της θείκης δικαίωσης και της πατρικής ευσπλαχνίας αλλάζει δραματικά. Ο ουράνιος Πατέρας συγκαλεί γύρω Του, ενώπιόν Του, την οικογένειά Του, τα παιδιά Του για να ζητήσει λόγο για τις πράξεις τους όπως ακριβώς κάνει ο κάθε δίκαιος πατέρας που γνωρίζει να συνδυάζει αγάπη και δικαιοσύνη.

Η πρώτη και καθοριστική κρίση μας από το Θεό συντελέστηκε στον παράδεισο. Εκεί ο άνθρωπος δικάστηκε και (αυτο)καταδικάστηκε για μία συνειδητή πλήν λανθασμένη επιλογή του. Και έμπρακτα καταδίκη του είναι ο θάνατος και η εξορία από τον παράδεισο... Από τότε όλοι μας ανεξαιρέτως κουβαλάμε πάνω μας τα αποτελέσματα της κρίσης του Θεού. Πεινάμε, διψάμε, έχουμε ανάγκη να καλύψουμε με ρούχα τη γύμνια μας, χαλάμε τη σχέση μας με τους συνανθρώπους μας και βρισκόμαστε γι' αυτό στη φυλακή, ταράζουμε τη σχέση μας με τον ίδιο μας τον εαυτό και τη φύση και γι' αυτό αρρωσταίνουμε και πεθαίνουμε.

Όταν ο Χριστός ήρθε στον κόσμο σαν άνθρωπος πήρε πάνω Του όλη αυτή την κρίση και την καταδίκη. Και την πήρε χωρίς να του τό επιβάλλουν, χωρίς να φταίει, όντας αναμάρτητος. Πεινάει, διψάει, έχει ανάγκη από ρούχα, καταλήγει κάποτε φυλακή, πάσχει-αρρωσταίνει και εντέλει πεθαίνει επάνω στο σταυρό. Δεν γεννήθηκε σε ξένο και βρωμερό τόπο; Δεν καταδιώχθηκε σαν πρόσφυγας από τον Ήρώδη; Δεν έζησε δουλεύοντας κοπιαστικά για τριάντα χρόνια; Δεν πορεύτηκε άλλοτε επαινούμενος κι άλλοτε συκοφαντούμενος; Δεν πέθανε μόνος κι εγκαταλελειμμένος επάνω στο σταυρό;

Τα παθήματα της ανθρώπινης φύσης μας έγιναν και δικά Του παθήματα. Γι' αυτό σήμερα μας λέει στο Ευαγγέλιο «επέινασα, δίψασα, γυμνώθηκα, φυλακίστηκα, αρρώστησα». Επομένως μόνος αυτός, ο Θεάνθρωπος, μπορεί να πραγματοποιήσει αυτή τη δεύτερη και τελική κρίση, επειδή ακριβώς έγινε όμοιος με μας.

Πώς θα ανταποκριθούμε στις απαιτήσεις της Τελικής Κρίσεως του Κυρίου; Στο κείμενο αυτό ερώτημα μας απαντά ο Απόστολος Παύλος λέγοντας: «Όσο συμμετέχουμε στα παθήματα του Χριστού με τό παραπάνω, άλλο τόσο λαμβάνουμε και την ενίσχυση του Χριστού». Όσο δηλαδή υπηρετούμε τις ανάγκες των αδελφών μας, πράττουμε ό,τι κι ο Χριστός έπραξε για μας παίρνοντας πάνω Του τα παθήματά μας, κάνοντας τις ανάγκες μας δικές Του ανάγκες. Όσο κανείς συνειδητοποιεί τις ανάγκες των συνανθρώπων του, τις βιώνει σαν προσωπικό γεγονός και τις εξυπηρετεί σαν να υπηρετούσε τον ίδιο του

τόν εαυτό, τόσο περισσότερο έρχεται ή θεία Χάρη στή ζωή του.

Γι' αυτό, όσο καλύτερα κατανοούμε τό Πάθος και τό Σταυρό του Χριστού τόσο ευκολότερα βοηθούμαστε πνευματικά, βοηθούνται και οι συνάνθρωποί μας. Κι έτσι ακριβώς έχοντας μέσα μας την παρουσία του Θεού υπηρετούμε τον πλησίον μας μέχρι θανάτου, όμοιου με τό σταυρικό θάνατο του Χριστού για χάρη μας. Μόνον τότε είμαστε πραγματικά ευαίσθητοι και ό διάχυτος πόνος ή ή δυστυχία γύρω μας, δεν μας αφήνουν αδιάφορους. Αυτή ή ευαισθησία ξεκινά από τό ότι καθημερινά είμαστε κάτω από την κρίση του Θεού και καταλαβαίνουμε τί σημαίνει για μας τό μυστήριο του Σταυρού. Τί λοιπόν μας απομένει να κάνουμε στην καθημερινότητά μας παρά τό να αγωνιζόμαστε για να έλευσε τους άλλους όπως ό Χριστός μας έλεψε με τό σταυρικό θάνατό Του!

Σήμερα, δυστυχώς κλεισμένοι στο μικρόκοσμο μας, στα προβλήματά μας, στις μικροανάγκες μας, με επικρεμάμενη την απειλή της φτώχειας και της πείνας, ή έλεμμοσύνη δεν είναι καθήκον αλλά άθλος και κατόρθωμα. Χρειάζεται να νικήσουμε ακόμα και τη λογική μας για να κάνουμε έλεμμοσύνη. Αλλά σε ποιά λογική μπορεί να χωρέσει ή ενανθρώπιση του Θεού, τό Πάθος Του, ό Σταυρός και ό θάνατός Του; Κάνοντας έλεμμοσύνη, ανακουφίζουμε τό Χριστό που πάσχει για χάρη μας. Σκουπίζουμε δηλ. τον ιδρώτα της αγωνίας Του και τό αίμα των πληγών Του κι έτσι αυθόρμητα και φυσικά ανοίγουμε την καρδιά μας και τά χέρια μας χωρίς αμφιβολίες για τον πλησίον μας.

Στις μέρες μας γίνεται λόγος για την κοινωνική αλληλεγγύη. Φυσικά κανείς δεν πρέπει να στερείται τό νερό, τό φαγητό, τά ρούχα, την έλευθερία και την υγεία, όσα δηλ. αγαθά περιγράφει ό Κύριός μας στο ευαγγέλιο της Κρίσεως. Οι περισσότεροι από μας, όλα αυτά τά θεωρούμε υποχρέωση της Πολιτείας, της Έκκλησίας, των κοινωνικών οργανώσεων κ.τ.λ. Όλα αυτά, τά τόσο απαραίτητα και αυτονόητα, αν δεν τά κατανοήσουμε ως προσωπική μας ευθύνη, τότε θά μοιάσουμε σε κείνους που ρώτησαν τό Χριστό «Κύριε πότε σε βρήκαμε σε ανάγκη

και δε σε εξυπηρετήσαμε;».

Έχουμε ιερό καθήκον όχι να περιμένουμε να έλθουν οι έμπεριστατοι αδελφοί μας να μας βρουν αλλά εμείς να τους αναζητήσουμε. Να σταθούμε δίπλα τους με σεβασμό και διακριτικότητα ανακαλύπτοντας τά κρυφά δάκρυά τους, τη σκεπασμένη δυστυχία τους. Ανάλογα και ό Χριστός κατέβηκε στο επίπεδό μας, μή περιμένοντας πότε εμείς θά καταφέρναμε ν' ανεβούμε στον ουρανό, χαρίζοντάς μας την πιο ακριβή και σωτήρια έλεμμοσύνη: τό Αίμα Του και τη Ζωή Του! •

Έργο του Ζωγράφου-Εικονογράφου Γιώργου Π. Μποζά.

Σπουδή στις Β' και Γ'

Μέ γενικό θέμα «Γενική θεώρηση τῶν Οἰκουμεικῶν Συνόδων», συνεχίστηκαν οἱ Ἱερατικές Συναξίες τῆς Τοπικῆς μας Ἐκκλησίας, γιά τό τρέχον Ἱεραποστολικό ἔτος. Σκοπός τους εἶναι ἡ προσέγγιση τῶν Κληρικῶν μας στήν ἱστορία καί στή Θεολογία τῶν Συνόδων ἐκεῖνων πού καθορίζουν τήν ζωή καί τήν μαρτυρία τῆς Ὁρθοδοξίας στήν ἱστορία.

Ἱερατική Συναξία Μηνός Δεκεμβρίου

Στίς 16/12/2013 πραγματοποιήθηκε στό Συνεδριακό Κέντρο Θεσσαλίας ἡ Γ' Γενική Ἱερατική Συναξία, ὑπό τήν προεδρία τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου μας κ. Ἰγνατίου, μέ θέμα: «Ἡ Β' Οἰκουμεική Σύνοδος».

Πρώτος ὁμιλητής ἦταν ὁ **Πρωτ. Γεώργιος Δορμπαράκης**, Θεολόγος - Συγγραφέας, ὁ ὁποῖος ἀνέπτυξε τό θέμα «Ἱστορία καί Θεολογία τῆς Β' Οἰκουμεικῆς Συνόδου». Ὁ π. Γεώργιος κατέγραψε τίς παραμέτρους τοῦ ἔργου τῆς Συνόδου, πού ἦταν «α) ἡ ἀνανέωση τῆς κοινωνίας τῶν μελῶν της, β) ἡ διατύπωση συντόμων ὄρων γιά τήν ἐπικύρωση τῆς πίστεως τῆς Νικαίας, γ) ὁ ἀναθεματισμός τῶν αἰρετικῶν παρεκκλίσεων ἀπό τήν πίστη αὐτή, καί δ) ἡ ψήφιση ὀρισμένων κανόνων σχετικῶν πρὸς τήν κανονική τάξη τῆς Ἐκκλησίας».

Στό Θεολογικό ἔργο τῆς Β' Οἰκουμεικῆς Συνόδου δεσπόζει, ἀσφαλῶς, ἡ δογματική ἀναφορά στό Ἅγιο Πνεῦμα. Κατά τόν ὁμιλητή, «Ἡ Β' Οἰκουμεική Σύνοδος εἶναι συνδεδεμένη καί μέ τήν φυσική θεότητα τοῦ τρίτου προσώπου τῆς Ἁγίας Τριάδος, τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Οἱ ἀρειανόφρονες ἦταν ὄλοι πνευματομάχοι καί ἡ φυσική φορά τῶν πραγμάτων ὠδηγοῦσε καί πρὸς τά ἐκεῖ, δηλ. στήν καταδίκη ἀπό τήν Σύνοδο τῆς ἄρνησης τῆς θεότητας τοῦ Ἁγίου Πνεύματος καί στήν προβολή τῆς φυσικῆς θεότητάς Του. Λοιπόν, ὁ Τόμος πίστεως τῆς Συνόδου, ἡ Ὁμολογία πίστεως, ὅ,τι καθορίστηκε ὡς οἰκουμεικό, τελικῶς, Σύμβολο Νικαίας-Κωνσταντινουπόλεως, περιελάμβανε καί τήν ἀνάπτυξη τῆς περὶ τοῦ Πνεύματος πίστεως...»

Περαίνοντας τήν ὁμιλία του ὁ π. Γεώργιος προέβη σέ τρεῖς βασικές παρατηρήσεις: 1) «Ἄξιόπροσεκτο, ἀλλά προκαλεῖ

καί συγκίνηση τό γεγονός ὅτι οἱ Πατέρες καί τῆς Α' Οἰκουμεικῆς Συνόδου, ἀλλά καί τῆς Β', ὅπως καί τῶν ὑπολοίπων ἀσφαλῶς Συνόδων, συνέχονταν μονίμως ἀπό τήν ἀδιάκοπη μέριμνα τῆς πιστότητάς τους στήν Ἀποστολική Παράδοση, τῆς πιστότητάς τους δηλ. στήν ἀποκάλυψη τοῦ Θεοῦ ἐν προσώπῳ Ἰησοῦ Χριστοῦ... Τυχόν ἀμφισβήτηση τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ ὡς τοῦ ἐνσαρκωθέντος Θεοῦ, τυχόν δηλ. ἀμφισβήτηση τῆς κατ' οὐσίαν θεότητάς Του, ὅπως καί ἀμφισβήτηση τοῦ τρίτου προσώπου τῆς Ἁγίας Τριάδος τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, διά τοῦ ὁποῖου καί μόνο γίνεται προσίτος καί γνωστός στόν ἄνθρωπο ὁ Χριστός, θά σήμαινε ἔκπτωση τοῦ ἀνθρώπου ἀπό τόν σκοπό τῆς Θεῆς Οἰκονομίας καί συνεχιζόμενη παραμονή του στήν κατάσταση τῆς πτώσεως... 2) Οἱ Πατέρες, ἰδίως τῆς Β' Οἰκουμεικῆς Συνόδου, κατεδίκασαν ἀπερίφραστα τήν εὐκολία τῶν διαφορῶν τάσεων αἰρετικῶν ἀρειανοφρόνων νά συντάσσουν σύμβολα καί ὁμολογίες πίστεώς τους, προκειμένου, ἀφενός νά πείσουν τίς Ἐκκλησίες καί τόν αὐτοκράτορα γιά τήν ὀρθότητα τῶν διδασκαλιῶν τους, ἀφετέρου καί πρωτίτως, νά ἀπομειώσουν τήν ἀξία τοῦ Συμβόλου τῆς Νικαίας... καί 3) Εἶναι μεγάλο σφάλμα νά διαχωρίζει κανεῖς τά ζητήματα τῆς πίστεως ἀπό τά ζητήματα τῆς κανονικῆς τάξεως... Ὑπό τό πνεῦμα αὐτό - κάτι πού εἶναι πολύ διδακτικό καί γιά ἐμᾶς σήμερα - ἔνα σχίσμα στήν Ἐκκλησία ὡς ἀμφισβήτηση τῆς κανονικῆς τάξεως, ὅσο κι ἂν ὑπάρχει ὁ ἰσχυρισμός ὅτι διατηρεῖται ἡ ὀρθή πίστη, ὠδηγεῖ, μέ μαθηματική ἀκρίβεια, στήν αἵρεση. Ὅπως δηλ. ἡ αἵρεση ὠδηγεῖ στό σχίσμα, κατά τόν ἴδιο τρόπο καί τό σχίσμα θά καταλήξει στήν αἵρεση... Κανεῖς, λοιπόν, μέ τό ἐπιχείρημα τῆς πίστεως δέν μπορεῖ νά διασπᾷ τήν κανονική ἐνότητα τῆς Ἐκκλησίας, νομίζοντας ὅτι παραμένει Ὁρθόδοξος, ἀφοῦ, ἀντιστρόφως, εἶναι δεδομένο ὅτι κανεῖς, κηρύσσοντας αἵρεση, δέν παραμένει στήν Ἐκκλησία, ἔστω κι ἂν δηλώνει, τάχα, ὑπήκοος στήν κανονική τάξη. Ἡ Ἐκκλησία καί

Οΐκουμενικές Συνόδους

ΤΟΥ ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΟΥ ΕΠΙΦΑΝΙΟΥ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ, ΙΕΡΟΚΗΡΥΚΟΣ

τόν ένα και τόν άλλο τούς ἀποκηρύσσει ὡς ὑπηρέτες τοῦ Πονηροῦ.

Ἐπόμενος ὁμιλητής ἦταν ὁ **Ἀρχιμ. Θεόφιλος Λεμοντζής**, Κληρικός τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Βεροίας, ὁ ὁποῖος μίλησε μέ θέμα «Οἱ συνέπειες τῆς Θεώσεως τοῦ ἀνθρώπινου λόγου γιά τί ζωή καί τά Μυστήρια τῆς Ἐκκλησίας».

Ὁ ὁμιλητής τόνισε ὅτι «Ἡ Ὁρθόδοξη Θεολογία δέν ἀποτελεῖ αὐτόνομη στοχαστική λειτουργία γιά τήν κατανόηση, τήν ἀνάπτυξη καί τή διατύπωση τῶν ἀληθειῶν τῆς πίστεως, ἀλλά συνδέεται στενά μέ τήν πνευματική ἐμπειρία, τή λατρεία καί τή ζωή. Κάθε προσπάθεια ἀλλοίωσης τοῦ περιεχομένου τῆς Ὁρθόδοξης Θεολογίας ἀπό τούς διάφορους αἰρετικούς μέσα στήν ἱστορία θεωρεῖται ἀπό τούς Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας ὡς προσπάθεια ἀλλοίωσης τῆς πνευματικῆς ἐμπειρίας καί ζωῆς...»

Στή συνέχεια ἀναφέρθηκε στήν παρουσία τοῦ Ἁγίου Πνεύματος στήν Λατρεία τῆς Ἐκκλησίας, ἐπισημαίνοντας ὅτι «ὅλη ἡ λατρευτική ζωή τῆς Ὁρθόδοξης Ἐκκλησίας εἶναι μία διαρκῆς ἐπίκλησις τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Τά Μυστήρια δέν εἶναι ἀπλή ἀνάμνηση λόγων καί πράξεων τοῦ Χριστοῦ, ἠθική ὑπενθύμιση τῶν λόγων τοῦ Ἰησοῦ ἀλλά αὐτή ἡ ἄκτιστος Χάρις τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, ἡ ὁποία κατέρχεται

«ἐφ' ἡμᾶς καί ἐπί τῶν τιμῶν δώρων», μᾶς ἀγιάζει καί μᾶς θεώνει...»

Ὁ π. Θεόφιλος μίλησε, στή συνέχεια, γιά τίς ἐπιπτώσεις ἀπό τήν ἀπομάκρυνση ἐκ τῆς ὀρθῆς Πνευματολογίας τῆς Β' Οἰκουμενικῆς Συνόδου: «αὐτές φαίνονται ἀπό τήν εἰσαγωγή τοῦ Filioque στό Σύμβολο τῆς Πίστεως στήν Ῥωμαιοκαθολική Ἐκκλησία, δηλ. ὅτι τό Ἅγιο Πνεῦμα δέν ἐκπορεύεται μόνο ἀπό τόν Πατέρα ἀλλά καί ἐκ τοῦ Υἱοῦ. Τό Filioque εἰσάγει δια-

ρχία στήν Θεότητα, ὑποδηλώνει μείωση τοῦ Ἁγίου Πνεύματος καί τήν ὑπαγωγή του στήν ὑπηρεσία τοῦ συνδέσμου τῶν δύο ἄλλων προσώπων. Αὐτή ἡ μείωση τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ἔχει ὡς συνεπακόλουθο τήν συνολική ὑποβάθμιση τῆς Ἁγιοπνευματικῆς ἐμπειρίας καί Χάριτος στήν ζωή τῆς Ἐκκλησίας. Αὐτή ἡ μείωση ἔχει συνέπειες ἐπί τῆς ἐκκλησιολογίας, καθὼς στήν διαλεκτική μεταξύ «πρωτείου»-«συνοδικότητας» ἡ πλάστιγγα σαφῶς γέρνει ὑπέρ τοῦ πρωτείου διότι ἡ Ῥωμαιοκαθολική ἐκκλησιολογία ἀναπτύσσεται ἐπί τῆς γραμμῆς Χριστός - Πέτρος - πάπας, κατά συνέπεια ὁ πάπας εἶναι ὁ ἀντιπρόσωπος τοῦ Χριστοῦ ἐπί τῆς γῆς, τό ἀλάθητο κριτήριο τῆς Ἐκκλησίας, ὡς διάδοχος τοῦ Πέτρου καί ὄχι ἐπί τῆς γραμμῆς Χριστός - Ἅγιο Πνεῦμα - Ἀπόστολοι. Κατά συνέπεια, ἡ σύνοδος τῶν Ἐπισκόπων, ὡς διάδοχοι τῶν Ἀποστόλων, πού τούς μεταδόθηκε τό Ἅγιο Πνεῦμα διά τῆς ἐπιθέσεως τῶν χειρῶν, λαμβάνει ἀποφάσεις γιά τήν πίστη καί τήν τάξη τῆς Ἐκκλησίας, ὅπως συμβαίνει στήν ὀρθόδοξη Ἐκκλησία...»

Ἱερατική Σύναξη μηνός Ἰανουαρίου

Στίς 20/1/2014 πραγματοποιήθηκε ἡ Δ' Γενική Ἱερατική Σύναξη τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Δημητριάδος, ὑπό τήν προεδρία τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου κ. Ἰγνατίου, μέ θέμα «Ἡ Γ' Οἰκουμενική Σύνοδος».

Πρῶτος εἰσηγητής ἦταν ὁ κ. **Χρυσόστομος Σταμούλης**, Καθηγητής Δογματικῆς Θεολογίας τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Α.Π.Θ., ὁ ὁποῖος εἰσηγήθηκε τό θέμα «Ἱστορία καί Θεολογία τῆς Γ' Οἰκουμενικῆς Συνόδου».

Ὁ κ. Σταμούλης ἀναφέρθηκε, ἀρχικά, στό ἱστορικό πλαίσιο σύγκλησης τῆς Συνόδου (Ἐφεσος 431 μ.Χ.), ἡ ὁποία εἶχε ὡς ἀντικείμενο τήν Θεομητρότητα τῆς Παναγίας. Πρωταγωνιστής ἦταν ὁ Ἅγιος Κύριλλος Ἀλεξανδρείας, ὁ ὁποῖος ὑπερασπίστηκε τούς τίτλους «Μήτηρ Θεοῦ» καί «Θεοτόκος» γιά τήν Παναγία, ἀντιμετωπίζοντας τόν Νεστόριο, Πατριάρχη Κωνσταντινουπόλεως, ὁ ὁποῖος διακήρυττε ὅτι ἡ Παναγία ὑπῆρξε «ἀνθρωποτόκος» ἢ «Χριστοτόκος».

Ὁ ὁμιλητής ἐπεσήμανε ὅτι ἡ διαμάχη εἶχε σωτηριολογικές διαστάσεις, καθὼς ἡ ἀπόδοση τοῦ ὄρου «Θεοτόκος» στήν Παναγία συνιστᾷ ὁμολογία πίστεως. Ἀντιθέτως, ἡ ἀλλοίωση τοῦ δόγματος τῆς Θεομητρότητος ἐπηρεάζει τήν πορεία τῆς Ἐκκλησίας πρὸς τά ἔσχατα καί καθιστᾷ ἀδύνατη τή σωτηρία τοῦ ἀνθρώπου.

Ὁ κ. Σταμούλης ἀναφέρθηκε στήν ἀποδοχή, ἐκ μέρους τοῦ Νεστορίου, τῶν ὄρων «ἀνθρωποτόκος» καί Χριστοτόκος» γιά τήν Παναγία, ταυτίζοντας τίς δύο ιδιότητες. Γιά αὐτόν, ὁ Χριστός δέν εἶναι Θεός ἐνανθρωπήσας, ἀλλά ἄνθρωπος Θεοφόρος, κάποιος δηλ. πού δέχθηκε τήν ἐπίσκεψη τοῦ Θεοῦ ὅπως καί ὁ κάθε Ἅγιος. Δέ μπορούσε νά κατανοήσει τήν ἔνωση κτιστοῦ καί ἀκτίστου, γιατί ἦταν ἠθικιστής. Ἦταν ὁπαδός τῆς καθαρότητας, πού δέ μπορούσε νά δεχθεῖ ὅτι ὁ Θεός, πού εἶναι Ἅγιος, μπορεῖ νά ἐνωθεῖ μέ τήν βδελυρή ἀνθρωπότητα. Οἱ Πατέρες, ὅμως, περνοῦν ἀπό τήν στείρα ἠθική στό ἦθος τῆς Ἐκκλησίας. Ἔτσι διαλύεται ὁ ἠθικισμός καί ἀναδεικνύεται τό Χριστολογικό ἦθος.

Δεύτερος ὁμιλητής ἦταν ὁ **Πρωτ. Θεμιστοκλῆς Μουρτζανός**, Γενικός Ἀρχιερατικός Ἐπίτροπος τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Κερκύρας, Παξῶν & Διαποντίων Νήσων, ὁ ὁποῖος ἀνέπτυξε τό θέμα «Ἡ Μυστηριακή ζωή καί ἡ ἠθική ὡς δρόμοι ἐνώσεως μέ τό Θεό».

Ὁ ὁμιλητής ἔθεσε συγκεκριμένα ἐρωτήματα, σχετικά μέ τήν οὐσία καί τήν ἀποστολή τῆς Ἐκκλησίας στόν κόσμο: «Εἶναι νά λειτουργεῖ ὡς ὁ φύλακας τῆς ἀνθρώπινης ἀνάγκης γιά ἠθική;... Εἶναι νά ὑπόσχεται μία μεταφυσική ἔνωση μέ τό Θεό;... Εἶναι νά λειτουργεῖ ὡς θρησκεία;... Εἶναι νά γίνεται χρήσιμη σέ κοινωνικό ἐπίπεδο;...»

Ὁ π. Θεμιστοκλῆς ἐπεσήμανε ὅτι «κλειδί γιά τήν ἀπάντηση εἶναι

ή Γ' Οικουμενική Σύνοδος στην οποία τονίστηκε ότι ο Χριστός δεν είναι ο άνθρωπος, τόν οποίο προσέλαβε ο Θεός για να δώσει τό μήνυμα της αιώνιας ζωής στον κόσμο, ούτε ο Θεός ο οποίος παρέμεινε ανέγγιχτος από την ανθρώπινη υπόσταση, μολονότι φάνηκε ότι έγινε άνθρωπος, αλλά ο τέλειος Θεός που προσέλαβε την ανθρώπινη φύση σε όλες τις πτυχές, «δίχα ἁμαρτίας», δηλ. ο Λόγος του Θεού, στην μία φύση

του Ὁποίου ἀλληλοπεριχωρήθηκαν ἡ Θεότητα καί ἡ ἀνθρωπότητα καί παρέμεινε «ὁμοούσιος τῷ Πατρί» καί τήν ἴδια στιγμή «ὁμοούσιος τῇ μητρὶ», κατά τή διδασκαλία τοῦ πρωταγωνιστῆ αὐτῆς τῆς Συνόδου Ἁγίου Κυρίλλου, Πατριάρχου Ἀλεξανδρείας...»

Ἐχοντας αὐτή τήν πίστη, «ἡ Ἐκκλησία δέν υπόσχεται μία μεταφυσική ἔνωση μέ τόν Θεό, διότι ἡ μετοχή τοῦ πιστοῦ στά μυστήρια σ' αὐτή τήν ζωή δέν εἶναι τύπος καί σύμβολο, ἀλλά ὄντολογική βίωση τοῦ Θεοῦ ἐν Χριστῷ ἀπό τόν παρόντα κόσμο καί χρόνο... Κάθε φορά πού κοινωνοῦμε, ἐπανεββαιώνουμε τήν ζωή πού ὁ Χριστός μᾶς δίδει. Μπολιάζουμε τήν ὑπαρξή μας, σῶμα καί ψυχή, μέ σπέρματα ἀθανασίας. Ἀρκεῖ νά πιστεύουμε καί νά ἀγωνιζόμαστε...». Συνέχισε λέγοντας ὅτι «ὁ δρόμος αὐτός γίνεται ἀρχή καί ἐπαναβίωση ἑνός συνολικοῦ τρόπου ζωῆς πού μεταμορφώνει καί ἠθικά τήν ὑπαρξή μας. Μόνο πού δέν λειτουργοῦμε ὑπακούοντας σέ νόμους καί κανόνες, ἐπιλέγοντας νά εἴμαστε οἱ φύλακες τῆς ἠθικῆς μᾶς κοινωνίας, αὐτοί πού ζητοῦμε τήν τάξη καί τό δέον γιά νά προχωρήσει ἡ κοινωνία σέ μία ἠθικοποίησή της, στό νά γίνουν δηλαδή οἱ ἄνθρωποι «καλοί». Ἡ ἠθική ἔρχεται ὡς ἀπότοκος τῆς πίστεως καί τῆς ἀγάπης πρὸς τόν Χριστό πού μᾶς λυτρώνει ἀπό τή σήψη τοῦ θανάτου...». Γ' αὐτό καί ἀναγνωρίζουμε ὅτι οἱ πιστοί δέν εἴμαστε καθαροί ἀφ' ἑαυτοῦ μας, ἐκ τῶν κατορθωμάτων μας, ὅτι τελειοποιούμεστε νεστοριανικά καί δικαιούμεστε τήν Βασιλεία τῶν οὐρανῶν, ἀλλά ἐπειδή ὁ Χριστός ἐνώθηκε μέ τήν ἀνθρώπινη φύση καί ἐνώνεται μαζί μας, μπορούμε νά προσπαθοῦμε κατά πάντα...».

Ἀκολούθως ὁ ὁμιλητής ἀπάντησε στό ἐρώτημα γιά τήν ἀποστο-

λή τῆς Ἐκκλησίας στήν ἐποχή μας: «Νά προσπαθήσουμε νά δώσουμε στους ἀνθρώπους τήν Θεανθρωποκεντρική διάσταση τῆς πνευματικῆς μας παράδοσης. Δέν δίνουμε τροφή στους πεινῶντας γιατί θέλουμε νά εἴμαστε χρήσιμοι... Ὁ Χριστός εἶναι Αὐτός ὁ Ὁποῖος διαφυλάττει τήν ἀλήθεια τῆς ζωῆς στον αἰῶνα, δικαιώνει αὐτούς πού ἀδικοῦνται καί δίδει τροφή σ' αὐτούς πού πεινοῦνε, ὄχι ἐμεῖς. Ὅ,τι κάνομε εἶναι γέννημα αὐτῆς τῆς πίστεως μας. Ἄν δέν μιλοῦμε γιά τόν Θεό μέσα ἀπό τά ἔργα τῆς ἀγάπης, ἄν δέν εὐαγγελίζουμε τούς ἀνθρώπους, ἀλλά ἀποσκοποῦμε μόνο στό νά ἀποδείξουμε τήν χρησιμότητά μας, νά προβληθοῦμε, νά μὴν ἀπορριφθοῦμε ἀπό μία κοινῶνία ἡ ὁποία ἔχει ἀλλοτριωθεῖ στήν προοπτική τοῦ οἰκονομοκε-

ντισμοῦ, ὅπου δέν ὑπάρχουν ἄνθρωποι ἀλλά μόνο ἀριθμοί καί ὁ ἄρτος εἶναι τό πᾶν, τότε ἔχουμε παγιδευθεῖ στήν ἀλλοτρίωση τοῦ κόσμου. Ἐάν δέν διακηρύττουμε τήν ἀνάσταση τοῦ σώματος, ἐάν δέν καταδεικνύουμε τί σημαίνει νά ἐνωνόμαστε μέ τόν Θεό καί ὄχι ἀπλῶς νά εἴμαστε καλοί καί χρήσιμοι ἄνθρωποι, τότε μετατρέπουμε τήν πίστη σέ ἠθικό σύστημα, ἀντί γιά τόν Θεάνθρωπο παραμένουμε στον ἄνθρωπο. Καί ὁ ἄνθρωπος οὔτε σώζει, οὔτε σώζεται ἀφ' ἑαυτοῦ του...».

Καί στίς δύο Συνάξεις ἔγινε γόνιμος διάλογος, πού συντόνισε ὁ Σεβ. Μητροπολίτης μας κ. Ἰγνάτιος.

Τριήμερο Σεμινάριο Πνευματικῶν

ΤΟΥ ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΟΥ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ ΠΑΡΑΒΑΝΤΣΟΥ, ΙΕΡΟΚΗΡΥΚΟΣ-ΨΥΧΟΘΕΡΑΠΕΥΤΟΥ

Από 23 ἕως 25 Ἰανουαρίου 2014 ἔλαβε χώρα στό Συνεδριακό Κέντρο Θεσσαλίας τό τριήμερο Σεμινάριο Πνευματικῶν πού διοργάνωσε ἡ Ἱερά Μητρόπολη Δημητριάδος. Ἡ θεματολογία τοῦ σεμιναρίου ἦταν ὑψηλοῦ ἐπιπέδου καί προσέφερε πλοῦτο γνώσεων καί ἐμπειρίας, πνευματικῆς καί κλινικῆς, στους συμμετασχόντες ἐξομολόγους τῆς Μητροπόλεώς μας. Ἡ κάθε ἡμέρα περιλάμβανε τρεῖς εἰσηγήσεις.

Τήν Πέμπτη 23/1 ὁ Σεβ. Ποιμενάρχης μας κ. **Ιγνάτιος** προσεφώνησε ἐμπνευσμένα τούς συνέδρους καί εἰσηγητές, τονίζοντας τόν κρίσιμο χαρακτήρα τῆς διακονίας τῆς πνευματικῆς πατρότητας. Σύμφωνα μέ τόν Σεβασμιώτατο, ὁ πνευματικός πατέρας καλεῖται νά βαστάσει τήν ὀδύνη καί τήν φθορά σύμπατος τοῦ Ἀδάμ, δηλ. τοῦ ἑαυτοῦ του καί τοῦ ποιμνίου. Καλεῖται νά ὀδηγήσει τούς πιστούς στήν ἐν Χριστῷ αὐτογνωσία πού εἶναι τό μοναδικό θεμέλιο τῆς αὐθεντικῆς ταπεινοφροσύνης.

Πρῶτος εἰσηγητής ἦταν ὁ κ. **Εμμανουὴλ Περεσλῆς**, καθηγητής τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς Ἀθηνῶν. Τό θέμα του ἦταν, «Ἀνάπτυξη καί ἐξέλιξη τῆς πίστεως. Θρησκευτικότητα νηπίου,

παιδιοῦ καί ἐφήβου». Ὁ εἰσηγητής ἀξιοποίησε τά πορίσματα τῆς Ἀναπτυξιακῆς Ψυχολογίας, συσχετίζοντάς τα μέ τήν ἐξέλιξη τῆς θρησκευτικότητας καί μέ τά σημαντικά στάδια τῆς ἀνθρώπινης ζωῆς. Διέκρινε τις ἐξῆς μορφές πίστεως: τήν διαισθητική, τήν μυθική-κυριολεκτική, τήν συνθετική-συμβατική, τήν ἐξατομικευμένη-στοχαστική, τήν συνενωτική καί τήν γενικευμένη πίστη. Περιέγραψε τά χαρακτηριστικά τῆς κάθε μορφῆς πίστεως (ἢ σταδίου θρησκευτικότητας) καί παρέθεσε μαρτυρίες προσώπων πού καταδείκνυαν στήν πράξη τά χαρακτηριστικά αὐτά.

Δεύτερος ὁμιλητής ἦταν ὁ πρωτοπρεσβύτερος π. **Βασίλειος Θερμός**, Παιδοψυχίατρος, Ἐπίκουρος Καθηγητής τῆς Ἀνωτάτης Ἐκκλησιαστικῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν. Τό θέμα του ἦταν, «Προνεωτερικός, νεωτερικός, μετανεωτερικός ἄνθρωπος. Τί σημαίνουν αὐτά γιά τήν ἐξομολόγηση». Ὁ π. Βασίλειος ἔκανε μία ἐξαιρετικά μεθοδική καί ἐμπεριστατωμένη συγκριτική ἀνάλυση τῶν τριῶν αὐτῶν ἱστορικῶν φάσεων τοῦ εὐρωπαϊκοῦ πολιτισμοῦ καί τοῦ τύπου ἀνθρώπου τόν ὁποῖο διαμόρφωσαν. Συνέδεσε ὅλα τά παραπάνω μέ τήν πίστη καί τήν θρησκευτικότη-

κ. Έμμανουήλ Περσελής.

Πρωτ. Βασίλειος Θερμός

κ. Άλέξιος Λάππας

τα, με την ταυτότητα (ατομική ή συλλογική) και την ποιμαντική. Τρίτος εισηγητής ήταν ο **Άρχιμ. Άθανάσιος Παραβάντος**, Ίεροκήρυκας της Μητροπόλεως Δημητριάδος και Ψυχοθεραπευτής. Τό θέμα του ήταν, “Τά συναισθήματα του πνευματικού ως διαγνωστική και θεραπευτική βοήθεια”. Ο π. Άθανάσιος ανέδειξε τη μεγάλη ψυχική σημασία των συναισθημάτων ως κρίσιμων ενδείξεων προς δύο κατευθύνσεις: για τον έαυτό του (αυτοδιάγνωση προβληματικών τάσεων) και για τον ποιμαινόμενο πιστό (θεραπευτική διάγνωση). Τόνισε την κρίσιμη σημασία που έχει αυτή η ένδοσκόπηση για την αποφυγή σοβαρών ποιμαντικών κινδύνων και για την ευθυκρισία του πνευματικού.

Την Παρασκευή 24/1 πρώτος όμιλητής ήταν ο κ. **Άθανάσιος Καρκανιάς**, Ψυχίατρος-Ψυχοθεραπευτής. Τό θέμα του ήταν “Η ποιμαντική του πάσχοντος και της οικογενείας του”. Ο κ. Καρκανιάς ειδικείται στην ψυχική υποστήριξη των καρκινοπαθών, καθώς και της οικογενείας τους. Έστίασε, λοιπόν, στην πολύπλευρη δοκιμασία που συνεπάγεται ο καρκίνος για όλοκληρη την οικογένεια, στην μεταβολή των ρόλων των μελών της και στις σύνθετες ποιμαντικές προκλήσεις που καλείται να αντιμετωπίσει ο κληρικός μέσα στο πλαίσιο αυτό.

Δεύτερος εισηγητής ήταν ο π. **Βασίλειος Θερμός** με θέμα, “Παθολογικοί χαρακτήρες στην εξομολόγηση, Α΄ μέρος”. Ο π. Βασίλειος διέκρινε τις διαταραχές χαρακτήρα από εκείνες της

κ. Άθανάσιος Καρκανιάς

Πρωτ. Χριστόδουλος Μπίθας

προσωπικότητας. Οι δεύτερες αποτελούν κλινικές ψυχικές νόσους και απαιτούν σύνθετη αντιμετώπιση, ψυχοθεραπευτική και φαρμακολογική. Ο όμιλητής επικεντρώθηκε κυρίως στην ψυχαναγκαστική και στην όριακή διαταραχή και ανέπτυξε τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά τους αναφορικά με την εξομολόγηση, παρέχοντας πολύτιμη ενημέρωση στους πνευματικούς για τις δύσκολες αυτές περιπτώσεις πιστών-άσθενών.

Τρίτος όμιλητής ήταν ο **Πρωτ. Χριστόδουλος Μπίθας**, Προϊστάμενος του Ί. Ν. Παμμεγίστων Ταξιαρχών Μοσχάτου, με θέ-

μα, “Πνευματικός και εξομολογούμενος: απόμακρος πατέρας ή φίλος και αδελφός;”. Ο π. Χριστόδουλος μίλησε βιωματικά και καρδιακά γύρω από την ποιμαντική σχέση που αποτελεί τον πυρήνα της πνευματικής πατρότητας και για την ανάγκη της διακριτικής οριοθέτησης της σχέσης ποιμένος-πιστού.

Την τρίτη και τελευταία ημέρα του σεμιναρίου, πρώτος όμιλητής ήταν ο Παιδοψυχίατρος κ. **Άλέξιος Λάππας**, με θέμα, “Τό παιδί και ό έφηβος απέναντι στις νέες τεχνολογίες: έθισμός σέ αυτές”. Μέ ιδιαίτερα μεθοδικό και έποπτικό τρόπο ό όμιλητής κατέδειξε τά σύγχρονα κλινικά και στατιστικά δεδομένα της διαρκώς εξαπλούμενης εξάρτησης από τό διαδικτυο ειδικότερα και από την ήλεκτρονική τεχνολογία γενικότερα. Άνέφερε πώς (μετά από τρεις κώρες της Άπω Άνατολής) ή Έλλάδα έρχεται τέταρτη

Άρχιμ. Άθανάσιος Παραβάντος

Πρωτ. Άδαμάντιος Αΰγουσιδης

παγκοσμίως στον έθισμό των νέων της από την ψηφιακή τεχνολογία... Τόνισε πώς ή αποχή από την σύγχρονη τεχνολογία δέν αποτελεί λύση και ότi εκείνο που προέχει είναι ή δημιουργία υγιών και στενών δεσμών των νέων ανθρώπων με τό περιβάλλον τους, ή όποια θά καταστήσει την εξάρτηση αυτή περιττή.

Η δεύτερη εισήγηση έγινε από τον Ψυχίατρο **Πρωτ. Άδαμάντιο Αΰγουσιδη**, με θέμα “Ψυχοπαθολογία και σχέση με την θρησκευτικότητα”. Ο π. Άδαμάντιος ανέλυσε θέματα όρολογίας, ψυχιατρικής και θεολογικής, τά όποια προκαλούν σύγχυση σέ κληρικούς και λαϊκούς.

Τέτοιος όρος είναι κατεξοκίν ό όρος “ψυχή”, τό περιεχόμενο του όποίου διαφέρει ριζικά στο θεολογικό και ψυχιατρικό πλαίσιο.

Η τρίτη και τελευταία εισήγηση του σεμιναρίου έγινε και πάλι από τον π. **Βασίλειο Θερμό** και ήταν τό β΄ μέρος του θέματος “Παθολογικοί χαρακτήρες στην εξομολόγηση”. Ο όμιλητής παρουσίασε τά βασικά χαρακτηριστικά και παθολογικά στοιχεία για τίς ακόλουθες διαταραχές προσωπικότητας: ναρκισσιστική, ύστερική, παρανοειδή και σχιζοειδή. Έπισήμανε ότi πλήν της ύστερικής οι υπόλοιπες αυτές διαταραχές παρουσιάζονται όρισμένες φορές και σέ κληρικούς λόγω των ψυχοδυναμικών χαρακτηριστικών τους.

Όλες τίς εισηγήσεις ακολούθησε ενδιαφέρων διάλογος, ένω τό Σεμινάριο ολοκληρώθηκε με την καταληκτική παρέμβαση του Σεβ. Μητροπολίτου μας κ. Ίγνατίου.

ΠΑΙΔΗΣΕΙΣ...

70 ΧΡΟΝΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΝΑΖΙΣΤΙΚΗ ΘΗΡΙΩΔΙΑ ΣΤΗ ΔΡΑΚΕΙΑ

Στόν Ἱερό Ναό Ἁγίου Νικολάου Δράκειας (18/12) λειτούργησε ὁ Σεβ. Μητροπολίτης μας Ἱγνάτιος, ὅπου τέλεσε Μνημόσυνο γιά τούς 115 Μάρτυρες τοῦ ὀλοκαυτώματος ἀπό τήν ναζιστική θηριωδία, τόν Δεκέμβριο τοῦ 1943. Στήν ὁμιλία του ὁ κ. Ἱγνάτιος ἀνέφερε ὅτι ἀπάνθρωπες καί ἀποκρουστικές λογικές ἐκείνης τῆς περιόδου ἐπαναλαμβάνονται στήν ἐποχή μας,

γεγονός πού προκαλεῖ ἔντονο προβληματισμό. Συγκεκριμένα, ἐπεσήμανε ὅτι «λαοί ὀλόκληροι ὑπέστησαν τά πάνδεινα μέσα ἀπό τή ναζιστική ἰδεολογία πού θέλησε νά κυριαρχήσει στήν Εὐρώπη, στήν κοιτίδα τοῦ πολιτισμοῦ, στήν Εὐρώπη τῆς δημοκρατίας, τοῦ Χριστιανισμοῦ, τῆς φιλοσοφίας, τῆς τέχνης... Καί ἀναρωτιέται κανεῖς, πῶς συνέβη χιλιάδες λαοῦ νά ἐγκλωπιθοῦν μιά τέτοια ἰδεολογία καί νά μὴν δοῦν τήν ἀλήθεια τῶν πραγμάτων,

ὅπως, τελικά, διαπιστώθηκε στό τέλος τοῦ πολέμου! Εὐκόλα διαπιστώνεται πόσο εὐάλωτη γίνεται ἡ ψυχὴ τοῦ ἀνθρώπου, ὅταν π.χ. διέρχεται μιά κρίση, ὅταν ἔχει καταρρεύσει μέσα του τό μεγαλεῖο πού ἔνιωθε γιά τήν πατρίδα του. Αὐτό ἐκμεταλλεύτηκαν οἱ Γερμανοί... Βλέπουμε πόσο εὐάλωτη εἶναι ἡ ψυχὴ τοῦ ἀνθρώπου, ὅταν δέν σπρίζεται σέ ἀξίες καί ἀρχές, πόσο εὐκόλα παρασύρεται ἀπό λόγια μεγάλα καί εὐκόλα, ἀπό λόγια πού ξεχωρίζουν τούς ἀνθρώπους σέ «ἀνώτερους καί κατώτερους»... καί δέν καταλαβαίνει ὅτι, σιγά - σιγά, τό θηρίο ξυπνάει, μεγαλώνει, ἐπεκτείνεται καί καταστρέφει... διακηρύττω ὅτι δέν ἀρμόζει σέ Χριστιανό καί μάλιστα Ὁρθόδοξο, νά σπρίζει ἰδεολογία πού αἰματοκύλησε τόν κόσμο, πού ὀδήγησε σέ συμφορές σέ γεγονότα σάν κι αὐτό πού θυμόμαστε τούτη τήν ἡμέρα...».

ΑΓΙΑΣΜΟΣ ΣΤΟ ΕΝΤΕΥΚΤΗΡΙΟ ΤΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ ΙΕΡΟΣΑΛΤΩΝ

Ἔνας ἀπό τούς πρώτους στόχους τοῦ νέου Δ/Σ τοῦ Συνδέσμου Ἱεροσαλτῶν Βόλου «Ὁσῖος Ἰωάννης ὁ Κουκουζέλης» ἦταν ἡ δημιουργία ἐντευκτηρίου γιά τά μέλη καί τούς φίλους τοῦ Συνδέσμου. Ὁ στόχος αὐτός ὑλοποιήθηκε μέ τόν Ἁγιασμό πού τέλεσε τήν Τετάρτη 18/12 ὁ Σεβ. Μητροπολίτης μας κ. Ἱγνάτιος, παρουσία κληρικῶν καί πλειάδος Ἱεροσαλτῶν τῆς Τοπικῆς μας Ἐκκλησίας. Τόν Σεβασμιώτατο προσφώνησε ὁ Πρόεδρος τοῦ Συνδέσμου κ. Εὐστάθιος Γραμμένος, ὁ ὁποῖος εὐχαρίστησε τόν Ποιμενάρχη μας γιά τήν διαρκῆ μέριμνά του γιά τόν ἱεροσαλτικό μας κόσμο, καθώς καί τόν

Πρωτοσύγκελλο τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ἀρχιμ. Δαμασκηνό Κιαμέτη γιά τήν παραχώρηση τοῦ χώρου. Ἀπό τή μεριά του ὁ Σεβασμιώτατος ἐξέφρασε τή χαρά του γιά τήν πρόοδο τοῦ Συνδέσμου, γιά τήν προαγωγή τοῦ Ἱε-

ροσαλτικού ἔργου, γιά τό ἔργο πού ἐπιτελεῖται στήν Σχολή Βυζαντινῆς Μουσικῆς τῆς Μητροπόλεως μας, καθώς καί γιά τήν ἀνανέωση τῶν Ἱεροσαλτῶν, μέ νέους ἀνθρώπους, πού διακρίνονται γιά τό μεράκι καί τήν ἀγάπη τους γιά τήν Βυζαντινὴ μουσική μας παράδοση. Τό ἐντευκτήριο τοῦ Συνδέσμου στεγάζεται στό κτίριο τοῦ πρώην Ἐκκλ/κοῦ Λυκείου Βόλου (Δημητριάδος - Ὀγλ).

ΕΟΡΤΑΣΤΗΚΕ Η ΗΜΕΡΑ ΤΟΥ ΦΥΛΑΚΙΣΜΕΝΟΥ

Μία ἀκόμη ἐπιτυχημένη δράση ἐγγράφεται στό ἐνεργητικό τοῦ «Ἐσταυρωμένου». Ἡ μεγάλη χριστουγεννιάτικη ἐκδήλωση, ἡ κεντρική τοῦ Συλλόγου, συγκίνησε καί φέτος τό πολυπληθές κοινό πού τήν παρακολούθησε. Διοργανώνεται κάθε χρόνο μέ ἀφορμὴ τήν «Ἡμέρα τοῦ Φυλακισμένου», πού εορτάζεται ἀνήμερα τοῦ Ἁγίου Ἐλευθερίου, προστάτου τῶν Φυλακισμένων, καί προετοιμάζεται μέ πολλή ἐπιμέλεια ἀπό τούς ἐθελοντές καί φίλους του. Γιά φέτος τήν ἐκδήλωση ὀργάνωσαν ἀπό κοινού τό Μουσικό Σχολεῖο καί τό 2ο Γενικό Λύκειο Βόλου. Τό Μουσικό Σχολεῖο ἄνοιξε τό καλλιτεχνικό πρόγραμμα μέ παραδοσιακά τραγούδια καί ὑπεύθυνο μασέτρο τόν κ. Βασίλειο Ἀγροκόστα, Καθηγητὴ μουσικῆς καί Μουσικολόγο. Τό 2ο Λύκειο παρουσίασε δραματοποιημένο ἕνα θεατρικό ἔργο, πού ἔγραψαν κρατούμενοι ἀνήλικοι μαθητές τοῦ Εἰδικοῦ Καταστήματος Κράτησης Νέων Βόλου, μέ τίτλο «Μία ζωή σέ ἔξι πράξεις», ὑπό τήν καθοδήγηση τῆς καθηγήτριάς τους κ. Ἀποστολίας Κοτσαγιώτου. Τή σκηνοθε-

σία ἀνέλαβε ὁ καλλιτεχνικός Διευθυντὴς τοῦ Δημοτικοῦ Θεάτρου κ. Σπύρος Μαβίδης. Τήν ἐκδήλωση ἔκλεισαν ἱσιγγάνοι μαθητές τοῦ 10ου Δημοτικοῦ Σχολείου Ἀλιβερίου τῆς Ν. Ἰωνίας μέ ποιήματα καί τραγούδια. Τούς συνόδευσαν ὁ Διευθυντὴς κ. Γοῦκος Ἀναστάσιος καί ὁ δάσκαλός τους κ. Καλυβᾶς Νικόλαος. Ἦταν ἡ δική τους συμβολὴ στήν καταπολέμηση τοῦ ρατσισμοῦ. Παρῶν στήν ἐκδήλωση ἦταν καί ὁ Διευθυντὴς τοῦ Εἰδικοῦ Καταστήματος Κράτησης Νέων Βόλου κ. Βασίλειος Ἀποστολάκης, πού ἀπένευσε στόν π. Θεόδωρο Μπατάκα, πρόεδρο τοῦ Δ.Σ τοῦ «Ε», τιμητικὴ πλακέτα. Εἶναι μιά ἔνδειξη εὐγνωμοσύνης γιά τή μεγάλη προσφορά τοῦ Συλλόγου στόν ἀπαρακλῆτο χώρο τῶν φυλακῶν. Τήν ἐκδήλωση ἔκλεισε μέ θερμὰ λόγια ὁ Ἀρχιμ. Ἐπιφάνιος Οἰκονόμου. Τό κοινό συνεχάρη τούς συντελεστές τῆς ἐκδήλωσης καί ὑποσχέθηκε νά παρακολουθεῖ καί νά σπρίζει ὅλες τίς δράσεις του καί στό μέλλον.

ΕΟΡΤΑΣΤΙΚΗ ΕΚΔΗΛΩΣΗ ΓΙΑ ΤΑ ΤΣΙΓΓΑΝΟΠΟΥΛΑ ΤΟΥ ΑΛΙΒΕΡΙΟΥ

Εορταστική εκδήλωση για τα Τσιγγανόπουλα του Άλιβερίου πραγματοποιήθηκε (31/12) στο 10ο Δημοτικό Σχολείο Άλιβερίου Ν. Ίωνίας. Ο Σ.Σ.Κ. «Ο ΕΣΤΑΥΡΩΜΕΝΟΣ», σε συνεργασία με τη διεύθυνση του Δημοτικού Σχολείου, πραγματοποίησαν εορταστική εκδήλωση, κατά την οποία ο Σύλλογος, προσέφερε σε όλα τα τσιγγανόπουλα που συμμετέχουν στο πρόγραμμα της Ακαδημίας Ποδοσφαίρου του Αθλητικού Συλλόγου της Ήρας Μητροπόλεως Δημητριάδος «Δημητριάς», από ένα ζευγάρι αθλητικά παπούτσια, ανταποκρινόμενος στο αίτημα των υπευθύνων της Ακαδημίας. Την εκδήλωση τίμησε με την παρουσία του ο Σεβ. Μητροπολίτης Δημητριάδος κ. Ίγνάτιος, ο οποίος στο σύντομο χαιρετισμό του ευχαρίστησε τον π. Θεόδωρο Μπατάκα, υπεύθυνο του Σ.Σ.Κ. «Ο ΕΣΤΑΥΡΩΜΕΝΟΣ», καθώς επίσης και τον κ. Αναστάσιο Γούκο, Διευθυντή του 10ου Δημοτικού Σχολείου Άλιβερίου Ν. Ίωνίας, για την πρωτοβουλία αυτής της εκδήλωσης.

ΕΚΟΙΜΗΘΗ Ο Π. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΧΑΤΖΗΝΙΚΟΛΑΟΥ

Σε ηλικία 84 ετών, κοιμήθη εν Κυρίω (17/12) ο Πρωτ. Κωνσταντίνος Χατζηνικολάου, γόνος ιερατικής οικογένειας, με σημαντικό πνευματικό και κοινωνικό έργο στην Τοπική μας Εκκλησία. Ο εκλιπών Κληρικός, έγγαμος και πατέρας δύο παιδιών, ήταν απόφοιτος της Θεολογικής Σχολής Αθηνών και διετέλεσε εφημέριος στους Ίερους Ναούς Αγίου Σπυρίδωνος και Ευαγγελιστρίας Νέας Ίωνίας και Αγίων Αποστόλων Αγριάς. Η εξόδιος Ακολουθία έψάλη στην Ίερά Μονή Αγίας Τριάδος Άνω Γατζιάς.

ΤΙΜΗΘΗΚΕ Η ΜΝΗΜΗ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΣΠΥΡΙΔΩΝΟΣ

Η μνήμη του Αγίου Σπυρίδωνος, Επισκόπου Τριμυθούντος του Θαυματουργού, εορτάστηκε, μεγαλοπρεπώς, στον πανηγυρίζοντα Ίερό Ναό της Νέας Ίωνίας, όπου, κατά τον Μέγα Πανηγυρικό Έσπερινο χοροστάτησε και μίλησε ο Σεβ. Μητροπολίτης μας κ. Ίγνάτιος, παρουσία πλήθους πιστών. Ο Σεβασμιώτατος προεξέτισε σε Πνευματικό τον Έφημέριο του Ναού π. Χρήστο Παλάγγα και αναφέρθηκε στη σπουδαιότητα του Μυστηρίου της Μετανοίας και στο ρόλο του Πνευματικού στη ζωή της Εκκλησίας. Σημείωσε χαρακτηριστικά ότι «στην Όρθοδοξη πατρίδα μας, τουλάχιστον μέχρι τώρα, με τη Χάρη του Θεού, αυτό το Μυστήριο παραμένει ζωντανό και επιτρέψτε μου να προσθέσω και το πλέον ανιδιοτελές μυστήριο. Ουδείς μπορεί να κατηγορήσει τους Όρθόδοξους Κληρικούς της Ελλάδος ότι έχουν ιδιοτέλεια και γι' αυτό το Μυστήριο. Είναι το Μυστήριο που δωρεάν παρέχεται, όπου οι πιστοί βρίσκουν και εξαγορεύουν τις αμαρτίες τους και λαμβάνουν τη συγχώρεση. Βρίσκουν την ηρεμία, τη γαλήνη και τη σωτηρία της ψυχής τους, παίρνουν πνευματική καθοδήγηση και μένουν ζωντανά μέλη του σώματος του Χριστού...». Ανήμερα της εορτής τελέστηκε πανηγυρική Θεία Λειτουργία, ιεουργούντος του Σεβ. Μητροπολίτου μας κ. Ίγνατίου. Τόν Θείο Λόγο κήρυξε ο Ίεροκήρυκας Αρχιμ. Χρυσόστομος Παπαδόπουλος.

ΕΠΙΣΚΕΨΕΙΣ ΤΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΜΑΣ ΣΕ ΣΩΦΡΟΝΙΣΤΙΚΑ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ

Εόρτιες επισκέψεις στα Σωφρονιστικά Καταστήματα της περιοχής μας πραγματοποίησε (20/12) ο Σεβ. Μητροπολίτης Δημητριάδος κ. Ίγνάτιος, ενόψει των Χριστουγέννων. Τόν Σεβασμιώτατο συνόδευε κλιμάκιο του Σ.Σ.Κ. «Ο Έσταυρωμένος», με επικεφαλής τόν Πρόεδρο Πρωτ. Θεόδωρο Μπατάκα. Ο κ. Ίγνάτιος επισκέφθηκε, κατά σειράν, τις Φυλακές

Κασσαβετίας, όπου βράβευσε τους μαθητές του Δημοτικού και του Γυμνασίου του Καταστήματος. Στη συνέχεια επισκέφθηκε τις Φυλακές του Βόλου, όπου βράβευσε τους έξι επιμελότερους μαθητές του Σχολείου του Καταστήματος και άμεσα μετά επισκέφθηκε τα κρατητήρια του Αστυνομικού Τμήματος Νέας Ίωνίας. Στους κρατούμενους και των τριών Σωφρονιστικών Ίδρυμάτων ο κ. Ίγνάτιος διένειμε εκατοντάδες προσωπικά έορτα δέματα, που έτοιμασε ο Σ.Σ.Κ. «Ο Έσταυρωμένος».

ΕΥΛΟΓΙΑ ΒΑΣΙΛΟΠΙΤΑΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΟΣ

Σε εορταστική ατμόσφαιρα πλημμυρισμένη από χαρά και ευχές ελπίδας, ο Σεβ. Μητροπολίτης Δημητριάδος κ. Ίγνάτιος ευλόγησε τη Βασιλόπιτα της Ήρας Μητροπόλεως Δημητριάδος (31/12) στο Μητροπολιτικό Ίερό Ναό Αγ. Νικολάου Βόλου. Παρέστησαν οι Πολιτικές και Στρατιωτικές αρχές της πόλεως, ο κληρικός και ο λαός της Ήρας Μητροπόλεως. Μετά την διανομή της Βασιλόπιτας, ο Σεβασμιώτατος κατευθύνθηκε προς την πλατεία του Αγ. Νικολάου όπου παρακολούθησε ένα σύντομο μουσικό πρόγραμμα από τη Φιλαρμονική Όρχηστρα του Δήμου Βόλου, ενώ στη συνέχεια επισκέφθηκε το Κέντρο Σίτισης του Ίερού Ναού «ΔΟΣ ΗΜΙΝ ΣΗΜΕΡΟΝ», όπου ευχήθηκε και διένειμε τη Βασιλόπιτα στους σιτισομένους αδελφούς, καθώς και στους έθελοντές και εργαζομένους του Κέντρου.

ΕΠΙΣΚΕΨΕΙΣ ΤΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΜΑΣ ΣΕ ΒΕΡΟΙΑ ΚΑΙ ΚΑΛΑΜΑΤΑ

Στή Βέροια καί στήν Καλαμάτα βρέθηκε ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Δημητριάδος κ. Ἰγνάτιος, προσκεκλημένος τῶν οἰκείων Μητροπολιτῶν, Βεροίας κ. Παντελεήμονος καί Μεσσηνίας κ. Χρυσοστόμου. Ὁ κ. Ἰγνάτιος συμμετεῖχε στό πολυαρχιερατικό Συλλεῖτουργο πού τελέσθηκε τήν Κυριακή πρό τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως (22/12) στόν Ἱ.Ν. Ἁγ. Ἀντωνίου Βεροίας, μέ τήν εὐκαιρία τῆς λήξεως τῶν ἑορταστικῶν ἐκδηλώσεων πού ἡ Τοπική Ἐκκλησία εἶχε ἀφιερῶσει στόν Ἅγιο Ἰγνάτιο τόν Θεοφόρο. Τό Σαββατοκύριακο 1-2/2 ὁ Σεβασμιώτατος βρέθηκε στήν Καλαμάτα, ὅπου προέστη τῶν Λατρευτικῶν ἐκδηλώσεων μέ τήν εὐκαιρία τῆς ἑορτῆς τῆς Ὑπαπαντῆς, κατά τήν ὁποία ἐορτάζει ἡ πόλη.

ΜΕ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΤΩΝ ΚΛΗΡΙΚΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΙΕΡΟΣΦΑΛΤΩΝ Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΜΑΣ

Ἡ καθιερωμένη Πρωτοχρονιάτικη - ἑορταστική ἐκδήλωση γιά τά παιδιά τῶν Κληρικῶν, τῶν Ἱεροσφαλτῶν καί τῶν λαϊκῶν ὑπαλλήλων τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως πραγματοποιήθηκε τήν Τρίτη 2/1, στό Συνεδριακό Κέντρο Θεσσαλίας. Κατ' αὐτήν ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Δημητριάδος κ. Ἰγνάτιος εὐλόγησε τήν Πρωτοχρονιάτικη Βασιλόπιτα καί διένειμε στά παιδιά δῶρα. Εἶχε δέ καί τήν εὐκαιρία νά ἀπευθύνει, κυρίως πρός τούς γονεῖς, πατρικές σκέψεις ἐνόψει τῆς νέας χρονιάς. Τό πρόγραμμα, ἐκτός τῶν ἄλλων, περιελάμβανε τραγούδια, ποιήματα καί χορούς ἀπό τά παιδιά.

Η ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑΤΙΚΗ ΠΙΤΑ ΤΟΥ ΑΘΛΗΤΙΚΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ «ΔΗΜΗΤΡΙΑΣ»

Τήν Πρωτοχρονιάτικη Βασιλόπιτα τους ἔκοψαν ὅλα τά τμήματα τοῦ Ἀθλητικοῦ Συλλόγου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Δημητριάδος «Δημητριάς» στό Συνεδριακό Κέντρο Θεσσαλίας, τήν Κυριακή 19/1. Ἐκεῖ βρέθηκαν οἱ ἀθλητές τοῦ ποδηλατικοῦ τμήματος, τῆς Ποδοσφαιρικής Ἀκαδημίας καί τῆς ποδοσφαιρικής ὁμάδας τῶν ἀντρῶν τοῦ Συλλόγου, καθώς ἐπίσης καί τῆς νεοσυσταθείσης Ὁμάδας Καλαθοσφαίρισης. Τήν Πρωτοχρονιάτικη Βασιλόπιτα εὐλόγησε ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Δημητριάδος κ. Ἰγνάτιος, ὁ ὁποῖος ἐξέφρασε τή μεγάλη του χαρά γιά τή λειτουργία τῶν τμημάτων τοῦ Ἀθλητικοῦ Συλλόγου. Ἐπαίνεσε ὅλους ὅσοι κοπιάζουν γιά αὐτή τή δραστηριότητα τῆς Μητροπόλεως, ἐνῶ ὑπογράμμισε τήν προσπάθεια, τήν πειθαρχία καί τήν ὁμαδικότητα πού ἐπιδεικνύουν οἱ ἀθλητές ὅλα τα χρόνια λειτουργίας τοῦ Συλλόγου.

ΜΕ ΛΑΜΠΡΟΤΗΤΑ ΤΑ ΘΕΟΦΑΝΕΙΑ ΣΤΟ ΒΟΛΟ

Μέ τήν δέουσα λαμπρότητα καί ἱεροπρέπεια ἐορτάστηκε στό Βόλο ἡ μεγίστη Δεσποτική ἑορτή τῶν Θεοφανείων. Ἐπίκεντρο τοῦ ἑορτασμοῦ ἦταν ὁ Μητροπολιτικός Ἱερός Ναός Ἁγίου Νικολάου Βόλου, ὅπου τελέστηκε ἡ πανηγυρική Θεία Λειτουργία, ἱεουργοῦντος τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Δημητριάδος κ. Ἰγνατίου, ὁ ὁποῖος τέλεσε τόν Μεγάλο Ἀγιασμό τῶν Θεοφανείων. Μετά τό πέρας τῆς Θείας Λειτουργίας σχηματίστηκε λιτανευτική πομπή, μέ

κατεύθυνση τήν παραλία τοῦ Βόλου, ὅπου ὁ Σεβασμιώτατος, ὁ Ἱερός Κληρικός καί οἱ Ἀρχές, ἐπιβίβασταν ἐπί εἰδικά διαμορφωμένου πλοιαρίου. Ἀκολούθησε ἡ ρίψη τοῦ Τιμίου Σταυροῦ στή Θάλασσα καί ὁ Ἀγιασμός τῶν ὑδάτων. Στό σύντομο χαιρετισμό του ὁ κ. Ἰγνάτιος ἐξέφρασε τόν θαυμασμό καί τήν εὐγνωμοσύνη του στή συγκροτημένη καί ἐνωμένη Ἑλληνική οἰκογένεια, πού λειτουργεῖ ὡς ἀνάχωμα γιά τήν ἀντιμέτωπιση τῆς κρίσης. Μεταξύ ἄλλων, ἐπέσημανε: «Χάρη στήν οἰκογένεια τοῦτος ὁ λαός ἀντέχει καί πορεύεται αὐτές τίς δύσκολες ἡμέρες... Σᾶς καμαρώνω βλέποντάς σας ἀλληλέγγυους ὁ ἕνας πρός τόν ἄλλο... Εἶναι μία οἰκογένεια ἡ Ἑλληνική, πού παρόλη τήν κρίση τῆς ἐκκοσμικευμένης ζωῆς μας, κρατᾶει γερά. Κρατῆστε ὅσο μπορείτε καί θά ἔρθει αὐτός ὁ καιρός πού καί πάλι ἡ εὐλογία τοῦ Θεοῦ θά εἶναι μεγάλη ἀνάμεσά μας... Εἶμαστε, πλέον, ὅλοι μία οἰκογένεια σ' αὐτόν τόν τόπο καί δοξάζω τόν Θεο πού μέ εὐλόγησε νά ποιμαίνω ἕνα λαό πού φρόντισε ἔγκαιρα καί δέν ἀφήνει κανένα ἐμπερίστατο... Εὐχομαι ἡ χρονιά πού μόλις ξεκίνησε νά διώξει τά πολλά προβλήματα καί ν' ἀνανεώσει τό κουράγιο καί τήν ἐλπίδα». Ἀκολούθως ὁ Σεβασμιώτατος μετέβη στό Κεντρικό Λιμεναρχεῖο Βόλου, ὅπου εὐλόγησε τήν Βασιλόπιτα τοῦ Λιμενικοῦ Σώματος.

ΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗ

ΔΙΗΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ
ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΟΣ

Ἔτος 33ο • Ἀρ. Φύλλου 393-394 • Ἰανουάριος-Φεβρουάριος 2014

Ἐκδότης: Μητροπολίτης Δημητριάδος Ἰγνάτιος
Διευθυντής: Ἀρχιμανδρίτης Ἐπιφάνιος Οικονόμου
Φιλολογική ἐπιμέλεια: Χρῖστος Δ. Ξενάκης
Ἐπιμέλεια: Χρῖστος Δ. Ξενάκης
Ἐπιμέλεια: Χρῖστος Δ. Ξενάκης
Ἐπιμέλεια: Χρῖστος Δ. Ξενάκης
Κυκλοφορίας: Ἀρχιμανδρίτης Μάξιμος Παπαιωάννου
Μηχανογράφηση: Βασιλική Ἀντωνάκη
Ἐκτύπωση & Βιβλιοδεσία: ΠΑΛΜΟΣ
Ἰδιοκτησία: Ἱερά Μητρόπολις Δημητριάδος
Διεύθυνση: Τ.Θ. 1308 • 38001 Βόλος
Τηλέφωνα: 24210 93500 • Fax: 24210 67903
Internet: www.imd.gr
E-mail: press@imd.gr

ΤΙΜΗΘΗΚΕ Η ΜΝΗΜΗ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΑΝΤΩΝΙΟΥ ΣΤΟ ΒΟΛΟ ΚΑΙ ΣΤΗΝ ΑΓΙΑ

Τήν μνήμη τοῦ Ὁσίου Ἀντωνίου τοῦ Μεγάλου ἐόρτασε ἡ Ἱερά Μητρόπολις Δημητριάδος, Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης κ. Ἰγνάτιος χοροστάτησε στόν Μέγα Πανηγυρικό Ἑσπερινό, στόν ὁμώνυμο Ἱερό Ναό τοῦ Βόλου, παρουσία πλήθους φιλοχρίστων πιστῶν. Στό κήρυγμά του ὁ Σεβασμιώτατος ἀναφέρθηκε στήν «αὐτοεγκατά-

λειψη τοῦ Ἀγίου στά χέρια τοῦ Θεοῦ, ἀπαραίτητες προϋποθέσεις τῆς ὁποίας ἦταν τό ταπεινό φρόνημα καί ἡ βίωση τῆς μετανοίας...». Ἀνήμερα τῆς ἐορτῆς ὁ κ. Ἰγνάτιος λειτούργησε στόν πανηγυρίζοντα Ἱερό Ναό Ἀγίου Ἀντωνίου Ἀγιάς, παρουσία πλειάδος Κληρικῶν, τοῦ Δημάρχου Ἀγιάς κ. Ἀντωνίου Γκουντάρρα καί πλήθους πιστῶν. Τόν Θεῖο Λόγο κήρυξε ὁ Ἀρχιμ. Αἰμιλιανός Καζαντζίδης, Ἡγούμενος τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἀγίου Πα-

ντελεήμονος Ἀγιάς. Στό τέλος τῆς Θείας Λειτουργίας ὁ κ. Ἰγνάτιος εὐχαρίστησε ὅλους γιά τήν μαζική παρουσία καί σημείωσε: «Ἀποδεικνύεται γιά ἄλλη μιά φορά ὅτι ἡ Ὁρθόδοξη πίστη μας, ἡ Ἐκκλησία μας παραμένει ἡ ἐνοποιῶσα δύναμη στόν τόπο αὐτό, γιά τήν πατρίδα καί τό λαό μας. Ἐκὼ ἐπανειλημμένα τονίζει ὅτι σέ τούτη τῆ δύσκολη ἐποχή ὅπου τα πάντα ἔχουν ἀνατραπῆ καί πολλοί θέλουν νά φέρουν τήν ἀπελπισία στίς ψυχές τῶν ἀνθρώπων, ἡ πίστη μας σταλάζει τήν ἐλπίδα καί ὁ Θεός εἶναι συνεργός καί βοηθός μας. Ὅντως μᾶς παιδαγωγεῖ, καί μέ τίς κρίσεις καί μέ τίς δυσκολίες. Ἐάν αὐτό τό ἀντιληφθοῦμε, τότε ὠφελημένοι θά βγοῦμε καί ἀπό αὐτή τήν κρίση. Ἀρκεῖ νά παραμείνουμε ἐνωμένοι. Ἀρκεῖ νά σταθοῦμε σταθεροί στήν πίστη μας...».

Η ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑΤΙΚΗ ΒΑΣΙΛΟΠΙΤΑ ΤΩΝ ΙΕΡΟΣΑΛΤΩΝ ΜΑΣ

Τήν Πρωτοχρονιάτικη Βασιλόπιτα ἔκοψε τήν Κυριακή 19/1 στό Πν. Κέντρο τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως ὁ Σύνδεσμος Ἱεροσαλτῶν τῆς Το-

πικῆς μας Ἐκκλησίας «Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Κουκουζέλης». Τήν Βασιλόπιτα εὐλόγησε ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Δημητριάδος κ. Ἰγνάτιος, παρουσία πλειάδος Ἱεροσαλτῶν τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως.

ΘΥΡΑΝΟΙΞΙΑ ΠΑΡΕΚΚΛΗΣΙΟΥ ΟΣΙΑΣ ΝΙΝΑΣ ΤΗΣ ΙΣΑΠΟΣΤΟΛΟΥ

Τήν Ἀκολουθία τῶν Θυρανοξίων ἑνός νέου Παρεκκλησίου τῆς τοπικῆς Ἐκκλησίας τέλεσε (8/1) ὁ Σεβ. Μητροπολίτης μας κ. Ἰγνάτιος. Πρόκειται γιά τό Ἱερό Παρεκκλήσιο τῆς Ὁσίας Νίνας τῆς Ἰσαποστόλου, τό ὁποῖο εὐρίσκεται πλησίον τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἀγίου Γεωργίου Βόλου. Στό τέλος τῆς Ἀκολουθίας, ὁ Σεβασμιώτατος, ἀπευθυνόμενος πρὸς τοὺς πιστούς, εὐχαρίστησε ὅλους γιά τήν πρωτοβουλία τῆς δημιουργίας τοῦ νέου Παρεκκλησίου. Ἐπαίνεσε τοὺς Ἱερεῖς τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ γιά τό πνευματικό καί κοινωνικό ἔργο τῆς Ἑνορίας, ἐνῶ ἔκανε ἰδιαίτερη ἀναφορά στό πρό-

σωπο τοῦ κ. Ἀποστόλου Δουλγέρη, τονίζοντας τίς πολυτίμες ὑπηρεσίες πού προσφέρει στήν Τοπική μας Ἐκκλησία ὅλα αὐτά τά χρόνια.

ΕΚΔΗΛΩΣΗ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΓΟΝΕΙΣ

Μέ ἰδιαίτερη ἐπιτυχία πραγματοποιήθηκε (26/1), στό Συνεδριακό Κέντρο Θεσσαλίας, ἐκδήλωση τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως, πρὸς τιμὴν τῶν γονέων τῶν παιδιῶν πού φοιτοῦν στά Κατηχητικά Σχολεῖα τῆς Τοπικῆς Ἐκκλησίας. Κεντρικός ὁμιλητής ἦταν ὁ Πρωτ. Βασίλειος Θερμός, Παιδοψυχίατρος-Παιδοψυχολόγος, ὁ ὁποῖος ἀνέπτυξε τό θέμα: «Ποιά Ἑλλάδα θέλουμε μετά τήν κρίση; Σκέψεις γιά τήν ἀγωγή». Ὁ π. Βασίλειος, μεταξύ ἄλλων, κατέγραψε τίς ἐπιθυμητές καί ἀπαραίτητες ἀλλαγές γιά τήν ὑπερβαση τῆς κρίσης,

ὅπως εἶναι ἡ Ὀλιγάρκεια, ἡ Συνεργασία, ἡ Ἀπουσία φθόνου, ἡ Ἀξιοκρατία, τό Ἐνδιαφέρον γιά τά κοινά, ἡ Λιγότερη αὐτοκαταστροφικότητα. Τελικός στόχος ὁ ὄριμος ἐνήλικας: ὅλα ἐξαρτῶνται ἀπό τήν ὑπευθυνότητά του, δέν ὑπάρχει μηχανή πού παράγει χρήματα, δέν ὑπάρχει κάποιος ἄλλος πού θά τό κάνει, δέν ὑπάρχει ὁ ἰσχυρός πατέρας, ἐμεῖς εἴμαστε τό παρόν καί τό μέλλον. Τήν ἐκδήλωση ἔκλεισε ὁ Σεβ. Μητροπολίτης μας κ. Ἰγνάτιος.

ΑΠΟΝΟΜΗ ΤΙΜΗΤΙΚΗΣ ΔΙΑΚΡΙΣΕΩΣ ΣΤΟΝ Π. ΔΗΜΗΤΡΙΟ ΚΑΠΑΔΟΥΚΑ

Στό πλαίσιο τοῦ Πανηγυρικοῦ Ἑσπερινοῦ τῶν ὀνομαστηρίων του (28/1) ὁ Σεβ. Μητροπολίτης μας κ. Ἰγνάτιος ἀπένευσε στόν γέροντα Πρωτ. Δημήτριο Καπαδοῦκα τήν Ἀνώτατη Τιμητική Διάκριση τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως, τόν Χρυσό Σταυρό μετά Διπλώματος, γιά τήν πολυετῆ καί Θεοφιλή διακονία του στό γεωργικό

τῆς Τοπικῆς μας Ἐκκλησίας. Τό βιογραφικό τοῦ τιμωμένου ἀνέγνωσε ὁ Πρωτοσύγκελλος τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ἀρχιμ. Δαμασκηνός Κιαμέτης, ἐνῶ ὁ π. Δημήτριος, φανερά συγκινημένος, εὐχαρίστησε γιά τήν ὑψίστη τιμή, ἀναφέροντας χαρακτηριστικά: «Ὁμολογῶ ὅτι δέν εἶμαι ἄξιος τοιαύτης τιμῆς. Ἐλπίζω στό ἔλεος τοῦ Πανάγαθου Θεοῦ νά κρίνει τήν μηδαμινότητά μου». Κλείνοντας ὁ Σεβασμιώτατος σημείωσε ὅτι στό πρόσωπο τοῦ π. Δημητρίου τιμᾶται ὁλός ὁ Κλῆρος τῆς Τοπικῆς μας Ἐκκλησίας.

ΤΡΙΑΚΟΣΙΕΣ ΕΙΚΟΣΙ ΤΡΕΙΣ (323) ΒΑΠΤΙΣΕΙΣ ΕΝΗΛΙΚΩΝ ΣΤΗ ΜΗΤΡΟΠΟΛΗ ΜΑΣ

Ἐννέα χρόνια λειτουργίας συμπλήρωσε ἡ Σχολή Ὁρθοδόξου Κατηχήσεως τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Δημητριάδος, ἡ ὁποία συνησπίθη τό 2004 μέ ἀπόφαση τοῦ Σεβ. Ποιμενάρχου μας κ. Ἱγνατίου. Σκοπός

τῆς Σχολῆς εἶναι ἡ συστηματική καί ὀλοκληρωμένη κατήχηση ὄλων ὅσοι ἐπιθυμοῦν νά βαπτισθοῦν καί νά γίνουν μέλη τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας. Τή δ/ση τῆς Σχολῆς ἔχει ὁ ἱεροκέρυκας Ἀρχιμ. Πάμφιλος Κοιλιᾶς,

ὁ ὁποῖος, συνεπικουρούμενος ἀπό λαϊκά στελέχη, συνεργάτες καί πνευματικά του τέκνα στή ΓΕΧΑ Βόλου, συνέβαλε τά μέγιστα στήν ἄρτια, μέχρι σήμερα, λειτουργία καί πολυμερῆ προσφορά τῆς Σχολῆς. Κατά τήν διάρκεια τῆς ἔννεαετοῦς λειτουργίας τῆς Σχολῆς κατηχήθηκαν καί βαπτίσθηκαν 323 ἐνήλικοι ἀδελφοί μας ἀπό 21 χώρες.

ΤΑ ΟΝΟΜΑΣΤΗΡΙΑ ΤΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΜΑΣ

Μέ τήν δέουσα λαμπρότητα καί ἱεροπρέπεια ἡ τοπική μας Ἐκκλησία ἐόρτασε τά ὀνομαστήρια τοῦ Σεβ. Ποιμενάρχου μας κ. Ἱγνατίου, ἐπί τῆς ἐορτῆς τῆς Ἀνακομιδῆς τῶν Λειψάνων τοῦ Ἁγίου Ἱγνατίου τοῦ Θεοφόρου. Κατά τό Μέγα Πανηγυρικό Ἑσπερινό, πού τελέστηκε στόν Μητροπολιτικό Ἱερό Ναό Ἁγίου Νικολάου Βόλου, χοροστάτησε ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Μαρωनीας & Κομοτηνῆς κ. Παντελεήμων, πλαισιούμενος ἀπό τούς Σεβ. Μητροπολίτες Ξάνθης & Περιθεωρίου κ. Παντελεήμονα, Ἐλασσῶνος κ. Βασίλειο, Κερκύρας, Παζῶν & Διαπονητίων Νήσων κ. Νεκτάριο, Βελεστίνου κ. Δαμασκηνό καί Δημητριάδος κ. Ἱγνάτιο, ἐνῶ ἀπό τοῦ Ἱεροῦ Βήματος, συμπροσευχόμενος παρέστη ὁ Γέρον Μητροπολίτης πρῶν Πειραιῶς κ. Καλλίνικος. Τόν Θεῖο Λόγο κήρυξε ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Ξάνθης κ. Παντελεήμων, ὁ ὁποῖος, παίρνοντας ἀφορμή ἀπό τήν παρουσία τεμαχίου τοῦ Ἱεροῦ Λειψάνου τοῦ Ἁγίου Ἱγνατίου, τόνισε ὅτι «ὁ μεγαλύτερος καί πολυτιμότερος θησαυρός τῆς Ἐκκλησίας καί τοῦ ἔθνους μας εἶναι τά Λείψανα τῶν Ἁγίων μας, τά ὅσια καί τά ἱερά μας». Ἀναφερόμενος, ἐπίσης, στό πρόσωπο τοῦ ἐορτάζοντος Ἱεράρχου, ἐπεσήμανε ὅτι «ὁ κ. Ἱγνάτιος εἶναι ἄξιος διάδοχος τοῦ μεγάλου προκατόχου τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Χριστοδούλου, γιατί ἔχει σημασία καί ποιόν διαδέχεται κανείς...». Σημείωσε, ἀκόμα, ὅτι «μέ τήν παρουσία μας, ἤρθαμε νά ἐκφράσουμε τήν ἐνόητη τῆς Ἐκκλησίας...». Κατά τήν Ἀγιώνυμο ἡμέρα τελέστηκε πανηγυρική Θεία Λειτουργία στόν Ἱερό Ναό Ἀναλήψεως τοῦ Χριστοῦ Βόλου, ἱεραρχοῦντος τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Δημητριάδος κ. Ἱγνατίου, τόν ὁποῖο πλαισίωσε πλῆθος Κληρικῶν τῆς Τοπικῆς Ἐκκλησίας καί πιστοῦ λαοῦ τοῦ Θεοῦ. Συμπροσευχόμενοι παρέστησαν οἱ Σεβ. Μητροπολίτες

ΕΙΔΙΚΗ ΕΚΔΗΛΩΣΗ ΤΙΜΗΣ ΓΙΑ ΤΙΣ ΠΡΕΣΒΥΤΕΡΕΣ

Ἐκδήλωση τιμῆς γιά τίς Πρεσβυτέρες τῆς Τοπικῆς μας Ἐκκλησίας πραγματοποιήθηκε (3/2) στό Πν. Κέντρο «Ἀρχονταρῆκι» τοῦ Ἱ.Ν. Ἀναλήψεως τοῦ Χριστοῦ Βόλου. Κατ'αὐτήν ὁ Σεβασμιώτατος, ἀπένευσε τήν Ἀνώτατη Τιμητική Διάκριση τῆς Τοπικῆς μας Ἐκκλησίας, τόν Χρυσό Σταυρό μετά Διπλώματος, στήν Πρεσβυτέρα Ἀριστεά Βαΐου, σύζυγο τοῦ π. Μιχαήλ Βαΐου καί στήν Πρεσβυτέρα Ἰωάννα Ἀνανιάδου, σύζυγο τοῦ π. Στυλιανοῦ Ἀνανιάδου, οἱ ὁποῖες ὑπηρετήσαν καί τήν Ἑλληνική Ἐκπαίδευση ὡς Δασκάλες. Στόν χαιρετισμό του ὁ Σεβασμιώτατος ἀναφέρθηκε στό πρόσωπο τῆς Πρεσβυτέρας καί τό ρόλο

τῆς στή ζωή τῆς Ἐκκλησίας λέγοντας: «Ἡ πρεσβυτέρα εἶναι ἡ ἀληθινή σύντροφος καί συνεργός. Μετέχει στήν ἱεροσύνη. Αὐτή εἶναι ἡ πίστις τῆς Ἐκκλησίας μας, αὐτή εἶναι ἡ Ὁρθοδοξία μας πού ἔχει τό προνόμιο νά

διαθέτει ἐγγάμους κληρικούς κάτι πού ἄλλοι τώρα τό ἀναζητοῦν. Ἔτσι, λοιπόν, οἱ πρεσβυτέρες καί σήμερα συνεχίζουν μέ τόν ἴδιο τρόπο, μέ τόν ἴδιο ἀγώνα, μέ τόν ἴδιο κόπο καί πόνο καί θέλουμε, μέ τήν εὐκαιρία αὐτή νά δεῖξουμε τήν ἀγάπη μας, τήν τιμή πρὸς τά πρόσωπά τους...». Τήν ἐκδήλωση παρουσίασε ὁ π. Χαρίλαος Παπαγεωργίου, Γραμματέας τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Δημητριάδος.

πρῶν Πειραιῶς κ. Καλλίνικος, Λαρίσης κ. Ἱγνατίος καί Βελεστίνου κ. Δαμασκηνός. Παρέστησαν, ἐπίσης, ὁ Περιφερειάρχης Θεσσαλίας κ. Κώστας Ἀγοραστός, οἱ Δήμαρχοι Βόλου κ. Πάνος Σκοινηιώτης καί Νοτίου Πηλίου κ. Νικόλαος Φορτούνας καί ἐκπρόσωποι τῶν Στρατιωτικῶν Ἀρχῶν καί τῶν Σωμάτων Ἀσφαλείας. Τόν Θεῖο Λόγο κήρυξε ὁ Ἡγούμενος τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Παναγίας Ἄνω Ξενίας Ἀρχιμ. Νεκτάριος Ὑφαντίδης. Στό τέλος τῆς Θείας Λειτουργίας ὁ ἐορτάζων κ. Ἱγνάτιος εὐχαρίστησε τούς παρισταμένους Ἀρχιερεῖς γιά τήν τιμητική παρουσία τους, ἐνῶ μέ ἰδιαίτερη συγκίνηση ἀναφέρθηκε στό πρόσωπο τοῦ Πνευματικοῦ του Πατρός Γέροντος Μητροπολίτου κ. Καλλίνικου. Εὐχαρίστησε, ἐπίσης, τόν Ἱερό Κλῆρο καί τόν Μοναχικό κόσμο τῆς Τοπικῆς Ἐκκλησίας γιά τήν ἀγάπη, τόν σεβασμό καί τήν ἐμπιστοσύνη μέ τήν ὁποία περιβάλλουν τό πρόσωπό του, καθώς ἐπίσης καί τίς Ἀρχές τοῦ τόπου, μέ τίς ὁποῖες ἔχει σφυρηλατηθεῖ, ὅλα τα προηγούμενα χρόνια, μιά δυνατή σχέση ἐνόητας καί συνεργασίας, πρὸς ὄφελος τῆς τοπικῆς κοινωνίας. Εὐχαρίστησε, τέλος, τόν λαό τοῦ Θεοῦ γιά τήν ἀγάπη καί τόν σεβασμό του καί δέχθηκε τίς εὐχές ὄλων κατά τήν διανομή τοῦ ἀντιδῶρου.

ΕΞΙ ΧΡΟΝΙΑ ΧΩΡΙΣ ΤΟΝ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟ ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟ

Σέ κλίμα βαθιάς συγκίνησης ή Ίερά Μητρόπολη Δημητριάδος τίμησε καί φέτος τήν μνήμη τού Ἀρχιεπισκόπου Χριστοδούλου, ἐπί τῆ συμπληρώσει ἐξί ἐτῶν ἀπό τήν εἰς Κύριον ἐκδημία του. Ἐπίκεντρο τῶν ἐκδηλώσεων ἦταν ὁ Μητροπολιτικός Ἱερός Ναός Ἁγίου Νικολάου Βόλου, ὅπου τήν Δευτέρα 26/1 πραγματοποιήθηκε ἡ παρουσίαση τοῦ βιβλίου τοῦ Ἀναπληρωτοῦ Καθηγητοῦ τῆς Τριτοβάθμιας Ἐκπαίδευσης κ. Σωτηρίου Μπαλατσούκα, μέ τίτλο «Χριστόδουλος Πνευματικός Ἠγέτης». Πρῶτος ὁμιλητής ἦταν ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Κερκύρας, Παξῶν & Διαποντίων Νήσων κ. Νεκτάριος, ἐκ τῶν πρώτων καί ἐκλεκτῶν πνευματικῶν τέκνων τοῦ αἰοδίου Πρωθιεράρχου. Ὁ κ. Νεκτάριος εὐχαρίστησε τόν συγγραφέα γιά τήν φιλότιμη ἐργασία του, «γιατί θύμισε στιγμές μιᾶς Ἀρχιεπισκοπείας πού ἔβγαλε τήν Ἐκκλησία σπίν κοινωνία» πού ἔκανε τούς ἀπλούς ἀνθρώπους νά βλέπουν καί νά ἀκοῦνε τόν Ἀρχιεπίσκοπο καί νά τόν αἰσθάνονται οἰκεῖο, δικό τους, ἔναν ἀπό αὐτούς... καί ὄλους τούς Ἕλληνες νά τόν προσφωνοῦν: Ὁ Χριστόδουλος μας». Ἐπόμενος ὁμιλητής ἦταν ὁ Κοσμήτωρ τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς Θεσσαλονίκης κ. Μιχαήλ Τρίτος, ὁ ὁποῖος ἀναφέρθηκε στήν ἀγάπη τοῦ Μακαριστοῦ Ἀρχιεπισκόπου γιά τήν Ἑλλάδα καί τήν ἀνυσυχία του γιά τήν πορεία τῶν Ἐθνικῶν μας δικαίων. Τόνισε, μεταξύ ἄλλων: «Ὁ ἀείμνηστος Χριστόδουλος εἶχε μιᾶ ξεχωριστή ἀγάπη γιά τήν Ἑλλάδα, ὡς διαχρονική πολιτιστική ὄντοπτα, ὡς κοιτίδα ὑψηλῶν ἀξιών καί ὡς συνέχεια μιᾶς ἀνυπέβλητης πνευματικῆς παρακαταθήκης...». Ἀκολούθησε ἡ προσλαλιά τοῦ συγγραφέα κ. Μπαλατσούκα, ὁ ὁποῖος ἀναφέρθηκε στά προσωπικά του βιώματα καί στίς ἐμπειρίες ζωῆς, κατά τήν δεκαετή διακονία του κοντά στόν ἀείμνηστο Ἀρχιεπίσκοπο. Τήν ἐκδήλωση, πού συντόνισε ὁ Ἀρχιμ. Ἐπιφάνιος Οἰκονόμου, πνευματικό τέκνο τοῦ ἀειμνήστου Ἀρχιεπισκόπου καί Ἐκπρόσωπός του ἐπί τοῦ Τύπου, ἔκλεισε ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Δημητριάδος κ. Ἰγνάτιος, ὁ ὁποῖος, μεταξύ ἄλλων, σημείωσε: «Οἱ ἡγέτες σφραγίζουν τήν ἐποχή τους καί ὁ Χριστόδουλος ὑπῆρξε ὄντως πνευματικός ἡγέτης στόν ὁποῖο θά ἀναφερόμαστε πάντοτε καί θά ὁμιλοῦμε γιά τήν πρό καί μετά Χριστοδούλου ἐποχή σπίν Ἑλλάδα...». Ἀνήμερα τῆς ἐπετείου τῆς ἐκδημίας του (28/1) στόν κατάμεστο Μητροπολιτικό Ναό τοῦ Βόλου τελέστηκε Ἀρχιερατική Θεία Λειτουργία καί Μνημόσυνο, προεξάρχοντος τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Κερκύρας κ. Νεκταρίου, τόν ὁποῖο πλαισίωσε ὁ Σεβ. Ποιμενάρχης μας κ. Ἰγνάτιος. Σπίν ὁμιλία του ὁ κ. Νεκτάριος ἀνέφερε: «Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Χριστόδουλος δικαιώθηκε καί δικαιώνεται καθημερινά στόν τρόπο μέ τόν ὁποῖο ἔβλεπε τήν ζωή καί τόν κόσμο, ἀλλά καί τήν πορεία τῆς πατρίδας μας καί τοῦ καθενός μας σπίν πραγματικότητα τῆς παγκοσμιοποίησης χωρίς Χριστό, χωρίς ἐλευθερία, χωρίς ἀγάπη, χωρίς σπρίγματα...»

ΤΙΜΗΘΗΚΕ Η ΣΠΟΥΔΑΙΑ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΣ ΕΥΑΝΘΙΑ ΠΕΤΡΟΥ

Τήν Ἀνώτατη Τιμητική διάκριση τῆς Τοπικῆς μας Ἐκκλησίας, τόν Χρυσό Σταυρό μετά Διπλώματος, ἀπένευμε (30/1) ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Δημητριάδος κ. Ἰγνάτιος, σπίν παλαίμαχο Ἐκπαιδευτικό κ. Εὐανθία Πέτρου, γιά τήν πολυχρόνια, εὐδόκιμη καί καρποφόρο προσφορά τῆς σπίν Ἐκπαίδευση καί σπίν Ἐκκλησία μας. Ἡ βράβευση ἐγίνε στό Πν. Κέντρο τῆς Μητροπόλεως, στό πλαίσιο τοῦ ἑορτασμοῦ τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν, Προστατῶν τῆς Ἑλληνικῆς Παιδείας, παρουσία πλήθους ἐκπαιδευτικῶν, παλαιμάκων, ὅσο καί μάχιμων. Γιά τήν κ. Πέτρου μίλησαν ὁ Ἐπίκουρος Καθηγητής τῆς Ἀνωτάτης Ἐκκλ/κῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν κ. Κων/νος Καραγκούνης καί ἡ Φιλολόγος κ. Αἰκατερίνη Κολοβοῦ. Ἡ ἴδια μίλησε, μέ βαθιά συγκίνηση, γιά τίς ἐκπαιδευτικές τῆς ἐμπειρίες, σημείωσε ὅτι τό ἔργο τῆς ἦταν καρπός τῆς βαθιάς πίστεως στό Θεό καί εὐχαρίστησε τόν Σεβασμιώτατο γιά τήν μεγάλη τιμή πρὸς τό πρόσωπό τῆς. Ὁ Σεβασμιώτατος ἐπεσήμανε ὅτι ἡ ἐπιλογή τῆς κ. Πέτρου γιά τή Δ/υση τοῦ Μουσικοῦ Σχολείου Βόλου «ἔσπασε κατεστημένα. Σπίν λογική ἐκείνων πού εὐκόλα κρίνουν τά πράγματα καί τίς Ἐκκλ/κές κινήσεις, ἡ ἐπιλογή τῆς ἦταν ἡ πῖο ἄστοχη, καθώς τήν ἔκριναν «συντηρητική καί ἐσωστρεφῆ». Ἡ κ. Πέτρου, ὅμως, ἀπέδειξε ὅτι ὄλα αὐτά ἦταν ἕνας μῦθος, γιατί εἶναι ἄνθρωπος τῆς ἀφοσίωσης, πού ξέρε νά διακρίνει, γι' αὐτό ἐπέλεξε τούς καλύτερους καί τούς ἀριστούς ὡς συνεργάτες τῆς... ἐγίνε μαέστρος σέ μιᾶ ἄψογη ὀρχήστρα, γιά ν' ἀποδείξει ὅτι ὅπου ὑπάρχει πίστη καί ἀφιέρωση, ἐκεῖ ὁ Θεός λειτουργεῖ μέ τρόπο μοναδικό στίς ψυχές τῶν ἀνθρώπων...»

Κυκλοφορήθηκε τό μνημειῶδες ἔργο τοῦ π. Στυλιανοῦ Ἀνανιάδη
«ΤΟ ΠΙΣΤΕΥΩ ΜΑΣ»

(Ἀναλυτική ἐρμηνεία τοῦ Συμβόλου τῆς Πίστεως)

Διατίθεται ἀπό τό βιβλιοπωλεῖο τῆς Ἱ. Μ. Δημητριάδος «ΛΥΧΝΟΣ»
 καί τά χριστιανικά Βιβλιοπωλεῖα.

ἽΟνειρου συνέχεια...

Μετά τίς ἐπίσημες τελετές, ἦρθε ἡ ὥρα γιά τήν πρώτη οὐσιαστική σύνοδο ἐργασίας τῶν ἐπιτρόπων τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἑνώσεως.

Τό πρῶί τῆς ἐναρκτήριας συνεδρίασης, ὁ Γερμανός Ἐπίτροπος δέν θέλησε νά χρησιμοποιήσει τήν ἐπίσημη μαύρη λιμουζίνα. Προτίμησε νά κάνει τή διαδρομή ἀπό τό ξενοδοχεῖο του ἕως τήν αἴθουσα συνεδριάσεων, κάπου στή Βασιλίσσης Σοφίας, μέ τά πόδια.

Ἐλληνομαθής καί λάτρης τοῦ Ἑλληνικοῦ πολιτισμοῦ, προτίμησε νά «κόψει» ἀπό Πύλη τοῦ Ἀδριανοῦ καί νά ἀκολουθήσει τά σοκάκια τῆς Πλάκας, τραβώντας πρὸς τήν Ρωμαϊκή Ἀγορά. Πέρασε ἀπό τοὺς Ἀέρηδες, χάζεψε λίγο τά μαγαζιά μέ τά ἀναμνηστικά καί πῆρε νά κατφορίζει πρὸς τήν πλατεία. Πίσω ἀπό μία χαμηλή πορτούλα, παρά τήν ὄχλοβοή τοῦ δρόμου, τό αὐτί του πῆρε φθόγγους Βυζαντινοὺς νά ψέλνονται ἀπό μία ταπεινή φωνή. Δρασκελίσε τό ξύλινο κατώφλι καί βρέθηκε μπροστά σέ μικρό ναῖσκο. Στήν δίγλωσση ἐπιγραφή τῆς ἀρχαιολογικῆς ὑπηρεσίας διάβασε:

ΙΕΡΟΣ ΝΑΟΣ ΑΓΙΟΥ
ΕΛΙΣΣΑΙΟΥ. ΕΡΓΑΣΙΕΣ
ΑΝΑΣΤΗΛΩΣΗΣ.

Μπῆκε στό ἐσωτερικό. Στά δεξιά, μία ταπεινή μορφή ἔψελνε. Μόλις τόν εἶδε, σταμάτησε καί τόν πλησίασε:

«Καλήν ἡμέρα», τοῦ εἶπε. «Ποίός εἶσαι;»

«Ὅττο Κ...», τοῦ ἀπάντησε, «Ἐπίτροπος τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἑνώσεως».

«Τί σύμπωση», ἀποκρίθηκε ὁ ταπεινός ψάλτης. «Χρέν ἐπιτρόπου ἀσκῶ κι ἐγώ ἐδῶ. Ἀλέξανδρο Παπαδιαμάντη μέ λένε. Πῶς ἀπό αὐτά τά ταπεινά μέρη;»

«Πήγαινα πρὸς τήν πλατεία Συντάγματος, ἀλλά εἶπα νά κάνω μία βόλτα στίς ὠραῖες αὐτές γειτονιές πρὶν τήν πρώτην συνεδρίαση. Ξέρεις, ἡ πατρίδα σου ἔχει τήν προεδρία τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἑνώσεως γιά ἕξι μῆνες».

«Σέ βλέπω ἐνθουσιασμένο!»

«Ἐλπίζω, ἐλπίζω. Ὅλα δείχνουν ἀδιέξοδα. Ἴσως ἡ Ἑλληνική προεδρία βάλει κάποια πράγματα σέ μία τάξη, ὅπως ἡ φιλοσοφία τῶν προγόνων σου ἔβαλε σέ τάξη τόν κόσμον. Ἐτσι ἐλπίζω νά μποῦν σέ τάξη οἱ ὑπηρεσίες, νά τακτοποιηθοῦν τά οικονομικά τῶν κρατῶν-μελῶν, νά ἀντιμετωπιστεῖ ἡ ἀνεργία, νά γίνουν ἐπενδύσεις, κυρίως ἐδῶ, στή χώρα σου».

«Ἀδελφέ μου ἐπίτροπε», τοῦ ἀπάντησε ὁ κύρ- Ἀλέξανδρος. «Τά νομικά καί τά διεθνή οικονομικά δέν τά κατέχω.

Ξέρω ὅμως, πῶς κάτω ἀπό τόν ἐκεῖνον ἐκεῖ τόν ἱερό βράχον πού τόσο ἀγαπᾷς, οἱ πρόγονοί μου κατάλαβαν, πῶς οἱ αἰτίες γιά ὅλα τά δεινά του κόσμου βρίσκονται στήν ψυχή τοῦ κάθε ἀνθρώπου. Καί σήμερα, ἐδῶ, μέ βρήκες νά δοξάζω Κάποιον, πού ἦρθε στή Γῆ, ἀκριβῶς γιά νά ὁμορφύνει καί νά φωτίσει τήν ἀνθρώπινη ψυχή».

«Μά τώρα πιά οἱ νόμοι καί οἱ κανονισμοί ἀρκοῦν γιά μία δίκαιη κοινωνία», ἀνταπάντησε ὁ Ἐπίτροπος.

Ἐπίτροπος ὁ κύρ- Ἀλέξανδρος χαμογέλασε:

«Τό θηρίο μέσα στόν κάθε ἄνθρωπον δέν κατέχει ἀπό νόμους, ἀδελφέ μου. Μόνο τήν ἀπληστία τοῦ ἀναγνωρίζει. Ἡ πλουτοκρατία ἦτο, εἶναι καί θά εἶναι ὁ μόνιμος ἄρχων τοῦ κόσμου, ὁ διαρκής Ἀντίχριστος. Αὐτή γεννᾷ τήν ἀδικίαν, αὐτή τρέφει τήν κακουργίαν, αὐτή φθείρει σώματα καί ψυχάς».

Ἐπίτροπος σά νά ἐνοχλήθηκε:

«Δέν ἀδιαφορῶ γιά τή γνώμη σου. Βρίσκω, μάλιστα, ἀρκετό δίκιο στό λόγο σου. Ὅμως, ἐπιμένω νά πιστεύω στήν πολιτική. Ἐπιμένω νά πιστεύω στήν ἀνάλυση, τόν σχεδιασμό καί τήν πολιτική πράξη»

«Καί νά συνεχίσεις ἀδελφέ μου. Νά μὴν ξεχνᾷς, ὅμως, πῶς τοὺς νόμους καί τά μέτρα τά κάνουν οἱ χορτάτοι. Καί αὐτοί, συνήθως, γίνονται καί πολιτικοί. Κάποτε, στά μέρη τοῦτα πού πατάς, τήν πολιτική τήν διαμόρφωνε ἡ πόλη καί οἱ ἀληθινές τῆς ἀνάγκες. Ὁ φτωχός μέ τόν πλούσιον εἶχαν ἴδιας ἀξίας γνώμη καί οἱ ἡγέτες φοβόντουσαν καί ἐντρεπόντουσαν ἀκόμη καί τόν τελευταῖον πολίτην. Κι ἐγώ ἂν ἀποφάσισα, ἐνόσω ζω καί ἀναπνέω καί σωφρονῶ, νά μὴν παύσω ποτέ νά ὑμνῶ μετά λατρείας τόν Χριστόν μου, εἶναι γιατί σ' Αὐτόν βρῆκα τόν τρόπο νά ἀγαπῶ -τό κατά δύναμιν- καί νά μπαίνω στή θέση τοῦ ἄλλου. Οἱ χορτάτοι, ὅμως, ἔκαναν τήν πολιτική ἐπάγγελμα καί μανδύα τῶν παθῶν τους. Ἡ ἀργία τοῦ σώματός τους ἐγέννησε τήν πενίαν τῆς ψυχῆς τους. Ἡ πενία τῆς ψυχῆς ἔτεκεν τήν ἀπληστία τῆς γαστέρας. Ἡ ἀπληστία τῆς γαστέρας παρήγαγε τήν ἀκαλίνωτον ὄρεξιν. Ἡ ὄρεξις ἐγέννησε τήν αὐθαιρεσίαν. Ἡ αὐθαιρεσία ἐγέννησε τήν ληστείαν. Ἡ ληστεία ἐγέννησε τήν πολιτικὴν. Ἴδού ἡ αὐθεντική καταγωγή τοῦ τέρατος τούτου».

Ἐπίτροπος ὁ κύρ- Ἀλέξανδρος ἀποσβολωμένος ὁ Ἐπίτροπος:

«Ἐτσι λές πῶς ἔχω καταντήσει;» τόν ρώτησε.

«Καί μόνο πού ρωτᾷς, ἔχεις ἐλπίδα. Μά βιάσου καί πράξε. Σέ λίγο ἡ ἱστορία θ' ἀρχίσει νά βαδίζει πρὸς τά πίσω».

Ἄλλο χρόνο δέν εἶχε. Χαιρέτησε μελαγχολικός καί πῆρε τήν στρατά γιά τήν πλατεία Συντάγματος.